

Agghegyalja Mozaik

IX. évfolyam, I. szám

2019. december

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

*Áldott, békés ünnepeket
kívánunk!*

Kedves Olvasók!

Legelőször szeretném köszönten azokat a főszerkesztőket, szerkesztőket, akik jóvoltából immár az 50. Agghegyalja Mozaik szám megjelenését ünnepelhetjük. Az ő nevükben is köszönjük Olvasóinknak az eddigi érdeklődést és biztatást. Második gondolatom is a köszöneté. Köszönöm a bizalmat valamint azt, hogy újabb öt évre polgármesterükké választottak. Képviselőtársaim és jómagam bemutatkozását is olvashatják ebből az alkalomból. Jegyzőasszony –nem kis munkával- összegyűjtötte az ez évben futó illetve eredményre váró pályázatainkat. Magunk is meglepődtünk a pályázatok számán és sokszínűségén. Még fel sem dolgoztam a megválasztásomat, rá két napra már az önkormányzat érdekeit képviselve bírósági tárgyalásra mentünk a Tájházunk udvarán megvalósított kultúrpafta pere kapcsán. Örömmel jelenthetem, hogy a pafta pert megnyertük. Hangsúlyozom, hogy Tájházba és paftájába tervezett programok kapcsán – a per eredményétől függetlenül- ezek után is figyelünk a szomszédok nyugalma. Itt említem meg, hogy a Tájházunk pályázatból való megvalósítását olyan minőségűnek ítélték, hogy felkértek bennünket szerepeljünk egy országos kiadványban. A nyertes WiFi for EU pályázat kapcsán megvalósítottuk intézményeinkben és közösségi tereinken az ingyenes WiFi pontokat. E célt szolgálja a hivatal előtt elhelyezett okospad is. A KÖN programjaink sikeresen lezajlottak. Medina település küldöttsége (egyben zenekara) nagyon jól érezte magát. Ígéretet tettünk, hogy tovább építjük velük is kapcsolatainkat. A szponzori támogatások mellett a Mobilitás pályázaton is nyertünk a KÖN-re 500.000,-forintot. Reakciókat a KÖN-nel kapcsolatban e lapszámunkban olvashatnak. Lehet, hogy furcsán hangzik, de már a jövő évi Pünkösvesd, a jövő őszi KÖN, valamint a Gasztró Piknik fellépőinek szervezését végezzük. Voltak egyéb kis ünnepeink is az őszi folyamán. A legnagyobb sóhaj akkor hagyta el a számát, amikor a Liliom 2 lakóparkban - több hónapos késéssel - felgyulladtak a közvilágítási lámpák. A késés miatti kötbért Önkormányzatunk érvényesíti. Önkormányzati hivatalunk is elismerést kapott: Jó adatszolgáltató önkormányzatként pénzjutalomban részesültünk. Nem tudom érzékelték-e, de ez évben felvirágzott falunkban az esküvői turizmus is. Ez jó reklám Sopronkövesdnek, de megterheli a hivatali dolgozókat is. Multypli- Elkötelezett önkormányzatok kategóriában az Energiaklub díjat ad át többek között Sopronkövesd Önkormányzatának is 2020 januárjában Budapesten a Mille-nárison. Meghívást kaptunk a helyi vadásztársaság családi rendezvényére és trófea bemutatójára is. Gratulálok, ahhoz az igényes munkához, amelynek eredményeként a Margaréta utcai bázisuk széppé, igényessé vált. Köszönöm nekik a szemétszedő túrára felajánlott pörköltet is. Nagy élmény volt ennyi lelkes önkéntessel (gyerekkel és felnőttel egyaránt) a gyönyörű, őszi erdőt járni és tisztábbá varázsolni. Megtettük ezt azok helyett, akik lelkiismeret furdalás nélkül eldobnak bármit, pedig túrázóként, gombaszedőként, erdei munkásként, vadászként épp az erdő hasznát élvezik. Hangsúlyozom TISZTELET A KIVÉTELNEK! Méltó módon és sok résztvevővel emlékeztünk meg a kopjafánál az Aradi Hősökről. Köszönet mindenkinek érte! Méltó módon búcsúztattuk Márti óvó nénit is, aki 40 (!) év munkaviszony után ment nyugdíjba. Tartalmas nyugdíjas éveket kívánunk neki! Pályázati forrásból még ez évben elindul a Vörösmarty utca járdájának térköves felújítása, tavasszal a Rákóczi utca páros oldala és a Petőfi utca mindkét oldala is megújul. A Hársfa utca aszfaltozására a Magyar Falu program 18 millió forintot biztosít. Ezt Önkormányzatunk még kiegészíti, de így is nagy segítség. A támogató okirat csak az őszi folyamán érkezett meg, így az aszfaltozást át kellett tennünk 2020 első felévére. Az Idősek Napja - úgy hiszem - nagyon jól sikerült. Sok-sok elismerést kapott mind a szervező helyi Vöröskereszt, mind az Önkormányzat. Köszönjük, örülünk, ha örömet okoztunk. Egy jó hírrel zárom. Az újság nyomdába kerülésekor az új képviselő testületünk döntött: újabb díszpolgára lesz Sopronkövesdnek. A címet Egyházi Istvánnak ítélte oda a testület, aki 20 éven át volt Sopronkövesd polgármestere. Gratulálunk!

Fülöp Zoltán, polgármester

Szemétszedők első csoportja

Helyi vadásztársaság a Margaréta utcában

Az elmúlt hetek, hónapok, de a 2019. év is, pályázati eseményekben és – örömeinkre – eredményekben is bővelkedett.

Az alábbi pályázatokon szerepeltünk sikerrel, amelynek a megvalósítása folyamatban van, vagy még ezután kezdődik:

- **Magyar Falu Program – Kistelepülések járda építésének, felújításának anyagtámogatása**

Sopronkövesd, Vörösmarty utcai járdafelújítása – elnyert támogatás összege: 3.986.158.- Ft

A kivitelezésre a vállalkozói szerződés megkötése megtörtént, a teljes kivitelezői összeg 9.160.530.- Ft + áfa, a teljesítési határidő: 2020. április 30.

- **Magyar Falu Program – Önkormányzati tulajdonú utak felújítása**

Sopronkövesd, Hársfa utcai útfelújítás – elnyert támogatás összege: 17.996.154.- Ft

A vállalkozói szerződés aláírása a kivitelezésre az L+P Kft-vel megtörtént. A kivitelezés elvégzésének határideje 2020. július 31, az elfogadott vállalkozói díj összege: 20.204.300.- Ft + áfa.

- **Önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztések támogatása – Belterületi utak, járdák, hidak felújítása**

Sopronkövesd, Petőfi Sándor és Rákóczi utca járdájának felújítása – elnyert támogatás összege: 15.000.000.- Ft

Október 3-án készült a támogatói okirat, itt a következő lépés a vállalkozói ajánlatkérések, majd azok értékelése lesz a Képviselő-testület részéről. A projektből a Petőfi Sándor utca mindkét oldala és a Rákóczi utca páros oldala újul meg.

- **Területi operatív program (TOP-1.4.1-19-GM1-2019-00014) – Bölcsődei férőhelyek kialakítása, bővítése**

Bölcsőde létrehozása Sopronkövesden – az elnyert támogatás összege: 215.991.815.- Ft.

Jelenleg a támogatási szerződés kötése zajlik a Magyar Államkincstárral, az első mérföldkő 2020 tavaszán, az új bölcsőde építési engedélyének megszerzésével fog majd zárulni. A projektmenedzseri feladatokat a Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzattal – közösen – látjuk el.

- **Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület – közös projekt**

Az Alpokalja - Fertőtáj kerékpáros és aktív turizmusát erősítő KISLÉPTÉKŰ kezdeményezések támogatása

Turisztikai pihenőhely elindítása Sopronkövesden - elnyert támogatás: 3 999 996.- Ft.

A megvalósítás a jövő évben lesz, amelynek keretében a kotecsi vendégházra napelem kerül.

- **LEADER konzorcium: Kultúrháló Komplex - Térségi kulturális, komplex együttműködési programok támogatása,**
Konzorcium vezető: Friends of Europe Nagycenk Egyesület

Lépünk együtt tovább! Önkormányzat által elnyert támogatás: 4.481.163.- Ft.

Tevékenységek: műhelymunkák, előadás sorozat, Alkotóház udvarának térburkolása, LED lámpatest és sínrendszer csatlakozóval, csillagászati távcső, KÖVESD plasztikus betűk.

A megvalósítás már megkezdődött, de az áthúzódik a 2020. évre is.

- **Egészség Sportpark Program**

Liliom utcai rekreációs park – az elnyert támogatás: 1 db „B” típusú sportpark és 1 db 400 méteres futókör

A projekt a Nemzeti Sportközpontok beruházásában valósul meg, amelyre vonatkozóan a megállapodás ez év májusában aláírásra került. A beruházás értékének kb. 50%-át kell az Önkormányzatnak biztosítania. A projekt megvalósítása várhatóan a jövő évben lesz.

- **„SacraVelo kerékpáros zarándokút” projekt – Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat vezetésével – elnyert támogatás 1.213.940.- Ft**

A pályázati támogatásból pihenőhelyhez kapcsolódó berendezési tárgyak és információs tábla kerül felállításra a templom sarkához, illetve a kotecsi vendégházhoz, várhatóan 2020-ban.

Elszámolás alatt lévő, megvalósított pályázataink:

- **Nyilvános Wifi hálózat kiépítése – WiFi4EU 1-2019/008383-011173 – elnyert támogatás: 15.000 EUR**
A kivitelező a ZNET Telekom Zrt volt, amelynek eredményeként 2019. szeptember 15-ig az alábbi helyszíneken került telepítésre vezeték nélküli hálózat (WiFi):
Rákóczi utcai tájház, Óvoda, Piaci sátor, Bölcsőde, Egészség ház és parkoló, Alkotóház, Önkormányzati Hivatal, Kossuth L u. 75. szám alatti ingatlan (tervezett turisztikai központ), Kossuth u. 65. szám alatti könyvtár (régiorvosi rendelő).
Az elnyert támogatást a vállalkozó fogja megkapni, az elszámolását követően. A beruházáshoz kapcsolódóan településünk gazdagodott egy okospaddal, amely a Községháza előtt található. A projektben beszerzett eszközök előfizetési és karbantartási díja - további 5 éven keresztül - az Önkormányzatot terheli.
- **2. Helyi termékértékesítést szolgáló piacok infrastrukturális fejlesztése, közétkeztetés (VP-6-7.2.1-7.4.1.3-17)**
Helyi termelői piac fejlesztése Sopronkövesden – megítélt támogatás: 23.070.675.- Ft
A fejlesztés részeként elkészült és használatba vételi engedéllyel rendelkezik a tárolóépület, hűtők, fagyasztók kerültek beszerzésre, továbbá működik a pályázat keretében vásárolt tejautomata, valamint parkoló került kialakításra a Községháza mögötti részen, amely az egészségházat és a piacot is kiszolgálja. Jelenleg az első kifizetési kérelem jóváhagyását megelőző helyszíni ellenőrzésen vagyunk túl.
- **Magyar Falu Program – Orvosi eszköz**
Orvosi eszközök beszerzése Sopronkövesden - elnyert támogatás összege: 2.576.681.- Ft
Az eszközök beszerzése megtörtént, a pályázati támogatás elszámolása lesz a következő lépés. Az eszközök között egy életmentő defibrillátor készülék is beszerzésre került, amely az új Egészség ház felszerelését gazdagítja.
- **Alpokalja-Fertőtáj Vidékfejlesztési Egyesület – Kultúrháló kisléptékű – Térségi kulturális hálózatot erősítő kisléptékű kezdeményezések támogatása**
Új közösségi pajtaépület építése – elnyert támogatás: 2.499.998.- Ft
A Sopronkövesd, Rákóczi u. 30. szám alatti ingatlanon, a felújított tájház mellett közösségi célú pajta épült. A felépítmény használatba vételi engedélyezési eljárása elindult. A közösségi pajta építésének teljes költsége 14.163.863.- Ft volt.
- **Testvér-települési programok és együttműködések: "HÍD" a magyar közösségek értékőrző és közösségfejlesztő települései között, (TTP-KP-1-2019_1-000078-1)**
A testvér-települési programok és együttműködések 2019. - elnyert támogatás: 1.100.000.- Ft
A programok (táborok, küldöttségek utazása) megvalósultak, a projekt hamarosan elszámolásra kerül.
- **Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület – közös projekt**
Térségi kulturális hálózatot erősítő, kisléptékű kezdeményezések támogatása, **Egészségesebb Sopronkövesdért - elnyert támogatás összege: 2.493-065.- Ft.**
Sporteszközök beszerzése megtörtént, az idei évben a projektet lezárjuk.
- **A hazai hulladékgazdálkodással és szelektív hulladékgyűjtéssel kapcsolatos lakossági környezettudatos szemléletformálás**
Szelektált hulladékgyűjtési kampány a zöldszívű Sopronkövesden – elnyert támogatás: 2.490.420.- Ft
A projekt végső beszámolójának elfogadása van hátra, a projekt megvalósult.

Benyújtott pályázataink, amelyek eredményét várjuk:

- TOP-121-16 – Társadalmi és környezeti szempontból fenntartható turizmusfejlesztés
Aktív- és ökoturisztikai fejlesztés Sopronkövesden - az igényelt támogatás: 214.000.000.- Ft
- TOP-5.3.1-16 – Helyi identitás és kohézió erősítése
Sopronkövesdi identitás további erősítése - az igényelt támogatás: 35.726.595.- Ft

További, olyan Európai Unió vagy külföldi fél által benyújtott pályázatok, amelyek – a projekt sikere esetén – községünk is részese:

- *Szlovén ifjúsági pályázat - roma és nem roma fiatalok közösségfejlesztése*
 - *Energiaklub – elkötelezett település*
 - *Médiaműveltség javítása pályázat*
 - *Ívóvízkincs*
 - *Köszönés pályázat*
- Benyújtásra került az Alkotóház technikai fejlesztésére a közművelődési érdekeltségnövelő pályázat is, ahol az igényelt támogatás 2.818.735.- Ft volt. Pályázatunkat támogatásra érdemesnek minősítették októberben, azonban az elnyert támogatás összege mindössze 176.000.- Ft. Önkormányzatunk – mivel az igényelt és elnyert támogatás aránya lényeges különbséget mutatott – a támogatási szerződés aláírásától elállt.

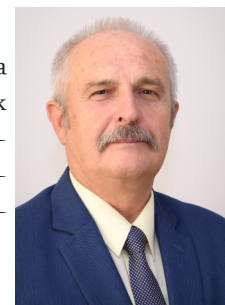
Fücsökné Torma Livia,
Jegyzőasszony

Fülöp Zoltán vagyok, születésem óta vagyok sopronkövesdi lakos. Házas és két felnőtt lány édesapja vagyok. Szakközépiskolai tanulmányaimat Sopronban végeztem. Megszerzett postaforgalmi végzettségemmel a postánál helyezkedtem el Szombathelyen. Másfél év sorkatonai szolgálat után, húsz esztendeig pénzügyorként a soproni vámudvarban dolgoztam, több évig részlegvezetőként. Ez alatt- 2006-ban- a Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Főiskola Pedagógiai Karán szociálpedagógusi diplomát szereztem. 2006-2010-es ciklusban önkormányzati képviselőként tevékenykedtem szülőfalumért. 2010 őszén Sopronkövesd főállású polgármesterének választottak. A négyéves ciklus után 2014-ben öt évre, majd 2019-ben újabb öt évre elnyertem a bizalmat a falu lakosaitól a polgármesteri tisztség betöltésére. Egyéb társadalmi megbízatásaim: az Alpokalja településeit felölelő Napnyugat Turisztikai Egyesület elnöke, az Alpokalja-Fertőtáj Vidékfejlesztési Egyesület elnökségi tagja, valamint az Alpokalja Kistérségi Társulás elnökhelyettese.

Kedves Sopronkövesdi Választópolgárok!

Kecskeméti Szilveszter vagyok /1955, Ópusztaszer/. 35 évvel ezelőtt munka miatt kerültem a faluba és azóta itt élek a családommal. Több mint 20 évig voltam a határőr őr parancsnoka. Sopronkövesdre én nem csak dolgozni, hanem élni jöttem. Szeretem a falut és az itt lakó embereket! A település jó adottságokkal rendelkezik és szeretnék tenni annak érdekében, hogy ezek minél jobban ki legyenek használva. 17 év képviselői munkám /2006-tól alpolgármesterként/ célja, a falu fejlesztése volt. Köszönöm az ismételt bizalmat. Ígérem, továbbra is a közösség érdekeit szolgálom, hogy a mi biztonságos, élhető, és zöld falunk tovább fejlődjön!

Kedves Sopronkövesdiek!

Szalainé Rózsa Katalin vagyok, 1963-ban születtem Karcagon. Alföldi embernek vallom magam, bár nagyon hamar elkerültem onnan. Az érettségit már Sopronban a Berzsenyi Dániel Gimnáziumban tettem le. Három kislányt neveltünk fel, férjemmel, Szalai Mihállyal. 1990-ben költöztünk Sopronkövesdre, a lányok itt végezték az általános iskolát, ezért hamar bekapcsolódtam a falu életébe. Alapító tagja vagyok a Kövirózsa Kulturális Egyesületnek. 2002-ben megszerveztem a hímzőkört, mely azóta is működik a vezetésem alatt. Munkáinkkal találkozhattak kiállításainkon.

A falu segítségével, két alkalommal sikerült megvalósítanunk kiállítást, ahol más tájakról is bemutatták hímzéseiket az ott élő asszonyok, hogy megismerkedjünk vele. Részt vettem a helyi piac létrehozásában, és egy picit az alkotóház elindításában is. Jelenleg a Nefejejcs Óvodában vagyok dadus néni. Még mindig hiszek az emberi jóságban, és az akarat teremtő erejében. Köszönöm a bizalmukat!

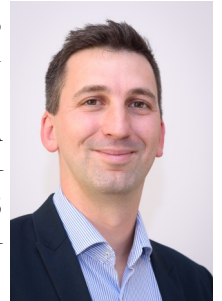

Csigó Géza vagyok, 1950. október 1-jén születtem Sopronkövesden. Az általános iskolát községünkben végeztem, szakmunkás végzettséget Sopronban szereztem. A sorkatonai szolgálat után Peresztegen, majd a MÁV-nál, utána Németországban dolgoztam. 1992-től 2006-ig a helyi Troges Légtechnikai Kft-nél dolgoztam. Jelenleg második ciklusban választottak meg képviselőnek. A Sopronkövesdi Labdarúgó Club pályakarbantartási munkáit önkéntesen végzem, amelyet szívügyemnek érzek. Eddig is és ezután is szívesen végzek közösségi munkát szeretett településemért, az itt élőkért.

Először is köszönöm szépen mindazok számára, akik megtiszteltek azzal, hogy rám (is) szavaztak az október 13-i népszavazáson, illetve gratulálók képviselőtársaimnak és Fülöp Zoltán polgármesternek is a megszerzett mandátumhoz, remélem sikerekben gazdag lesz az együtt végzett munka.

1988-ban születtem Sopronban, családom 1990-ben költözött le a Sopronkövesd "város" településrészére. A helyi óvodát és általános iskolát kijárva 2003-2007 között a kőszegi Jurisich Miklós Gimnázium angol-informatika szakát végeztem el, ahol kollégiumban laktam. A kőszegi éveket pécsi évekre cseréltem, hiszen 5 évig, 2007-2012 között a PTE Természettudományi Karára jártam, ahol geográfus (BSc) képzés terület- és településfejlesztés (MSc) szakát végeztem el.

2012 nyarán feleségemmel "hazaköltöttünk" és egy szombathelyi székhelyű cégnél kezdtem el dolgozni projektmenedzserként, ahol 2016 óta nemzetközi projektek pénzügyi és szakmai menedzsmentjét vezetem. Feleségem 2016 decembere óta a sopronkövesdi bölcsődében dolgozik - jelenleg otthon neveli második kislányunkat, aki csak néhány hete született. 2019 tavaszán/nyarán építkeztünk az újonnan kiépített Pipacs utcában, ahol szeptember óta lakunk.

Deák Máté

Reisz Lajos vagyok, 3 gyermek édesapja, a legkisebb bölcsibe, a középső oviba, a legnagyobb iskolába jár. Gépész tervezőként dolgozom egy egyedi gépeket, szerszámokat gyártó cégnél. Szeretek olvasni, amerikai focit nézni, kertészkedni, új és érdekes dolgokat kipróbálni, főleg olyanokat, amelyekkel közelebb tudok kerülni a természethez. Immár a harmadik képviselői ciklusomat kezdem, köszönöm az eddigi bizalmat! Azért indultam először képviselőnek, mert szerettem volna tenni azért, hogy a faluban nagyobb társadalmi élet legyen (aki még emlékszik rá, két Sopronkövesdi Sportnap főszervezője voltam, illetve az első KÖN szervezésében segédkeztem aktívan), hogy jobb legyen Sopronkövesden élni. Továbbra is fontosnak tartom a rendezvényeinket, ahol azt látom, hogy az új lakosok is szép számmal részt vesznek, és illeszkednek be a közösségbe. Kiemelkedően fontosnak tartom továbbá, hogy gyermekeink neveléséhez megfelelő körülményeket biztosítsunk (bölcsőde, óvoda, iskola). Külön öröm számomra, hogy az iskola és az óvoda is szervezeten kapcsolódik be rendezvényeinkbe. Az elkövetkező években is ezek szellemében szeretném munkámmal a falu fejlődését segíteni.

Köszönöm a belém fektetett bizalmakat, ígérem, maximálisan helyt állok a kihívások sorozatában, megoldandó problémák leküzdésében. Akik nem ismernek, **Zselenkó Gábornak** hívnak, születésem óta (1976) ebben a kedves, nyugodt, szép faluban élek. Iskolázottságommal kapcsolatban, természetesen a ranglétrát én is kijártam. Ipari középfokú, illetve több féle őrző, védő, fegyveres iskolákkal rendelkezem. Jelenleg 5. éve vagyok a Sopronkövesdi Polgárőr Egyesület elnöke. Röviden ennyit magamról. Szeretném, ha problémáitokkal, nyugodt szívvel megkeresnétek, amit elő tudnék terjeszteni a tisztelt testületi tagok körében, amit biztosan valamilyen szinten összefogással tudunk orvosolni.

Köszönöm, Tisztelettel: Zselenkó Gábor

Ősz végén, tél közeledtével, ahogy kint egyre hűvösebb lesz, nálunk úgy lesz egyre melegebb a hangulat. Amíg lehetőségünk van, sok időt töltünk a szabadban, hisz az egészséges életmódhoz a levegőzés, a mozgás, a szabad játék elengedhetetlen.

A szeptemberben érkező kisgyermek közösséggé formálódtak, láthatóan élvezik a bölcsődei életet és a foglalkozásokon szívesen részt vesznek. Sok közös programot szerveztünk, amit a gyerekek mindig izgatottan várnak: töklámpást faragtunk, készítettünk Márton napi lámpást, gyümölcssalátát, palacsintát és gofrit sütötünk, szőlőt préseltünk és gyümölcsöt is aszaltunk.

A sütés, főzés mellett mindig sok időt fordítunk a kézműves foglalkozásokra is. A gyerekek szívesen ragasztanak, gyurmáznak, nyomdáznak. Az elkészült műveket nagy örömmel és büszkeséggel mutatják a szülőknek.

Szeretnénk megköszönni a Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesületnek és a sopronkövesdi fafaragóknak a bölcsődénknél felajánlott támogatást, nagy örömet okozva ezzel a gyerekeknek.

A téli időszakra a terveink között szerepel a Baba - Mama klubbal közös Mikulás várás, karácsonyi fotózás, mézeskalács sütés és mézeskalács golyó készítése. Reméljük az időjárás kegyes lesz hozzánk és Karácsonykor élvezhetjük a hóesés varázsát. Ami a legfontosabb ebben az időszakban a szeretet, a békesség és a megértés.

Áldott, Békés karácsonyi ünnepeket kíván a bölcsődénk apraja és nagyja!

Hajasné Guczogi Helga
kisgyermeknevelő

Donászy Magda: Kívánságlista

Karácsony csak egyszer van,
ezer ötlet agyamban!

Mit is kérjek ajándékba,
mit hozzon a kisangyalka?

Kérjek labdát, meleg kesztyűt,
bűgőcsigát vagy pörgettyűt?

Mégsem kérek más egyebet,
boldog, békés ünnepeket!

Sárközi Andrea vagyok, a gyerekeknek „Andi néni”. Világ életemben óvónő szerettem volna lenni. Az óvónőképző szakközépiskola elvégzése után felsőfokú diplomámat a Nyíregyházi Egyetemen szereztem, majd 18 évig Budapesten dolgoztam.

Közel áll hozzám a rajz, barkácsolás, kézimunka. Tanultam kosarat fonni, korongozni, ólomüvegezni, tüveget festeni és e kézműves technikák elemeit igyekszem becsempészni a kicsik mindennapjaiba. Fontosnak tartom a tanulási, magatartási nehézségek, zavarok korai felismerését már az óvodában. Ennek érdekében elvégeztem a Sindelár-féle komplex képességfejlesztő programot és a Kulcsárné-féle mozgásterápiát. A jövőben is hasonló területen szeretném magam továbbképezni. Két kislány édesanyjaként tudom, milyen fontos, hogy gyerekeinket biztos helyen tudjuk nap, mint nap. A Sopronkövesdi Nefelejcs Óvoda ilyen hely! Itt egy családias, baráti közösségre leltem, ahol örömmel fogadjuk a gyerekeket, szülőket. Hiszem, hogy minden gyerek egyedi, megismételhetetlen csoda. Célom, hogy törődéssel, pozitív tulajdonságaikat kiemelve sok játékkal, mozgással, tapasztalással megismerjék önmagukat az őket körülvevő világot, így megalapozva a majdani iskolakezdést.

Menyhárt Ildikó vagyok, 2019. július 4-én a helyi Nefelejcs Óvoda Süni csoportjának óvónénije.

Édesanyjammal, felnőtt gyermekeimmel szülőfalumban, Völcsejen élünk. Szerető, következetes nevelési elveket valló, keresztény családban nőttem fel. Szüleim kötelesség- és felelősségtudatra neveltek, amit igyekeztem saját gyermekeim nevelésébe is átörökíteni. Idősebbik fiam nemrég alapított családot, fiatalabbik még egyetemi tanulmányokat folytat. Büszke és boldog édesanya vagyok általuk. Életpályámon is hasonló jó érzés tölt el. 29 éve hivatásom a kisgyermek nevelése, és ugyanennyi ideig láttam el az óvodapedagógus hallgatók gyakorlati képzését is. Előző munkahelyemen, a Soproni Egyetem Gyakorló Óvodájában igyekeztem olyan kreatív személyiségű gyermekeket nevelni, akik szabadon játszva, az önmegvalósítás és tanulás lehetőségét önbizalommal és nyitottan fogadják. A leendő óvónéniknek nem csak szakmódszertani tudást, hanem mintát is kívántam adni ahhoz, hogyan kell és lehet a mai kor gyermekét szeretve és egyéniségét tisztelve a közösség, majd pedig a társadalom hasznos tagjává formálni. Számos előadás, publikáció, módszertani film és bemutató közzétételével részt vállaltam a következő óvodapedagógus generáció kinevelésében. Mindezért megbecsült és elismert dolgozója voltam a Soproni Egyetemnek. Ez év nyarán mégis búcsút mondtam és új óvodai élet alakításába kezdtem, itt Sopronkövesden. Sopronkövesd települése, lakói nem teljesen ismeretlenek számomra. Hiszen hosszú ideig naponta utaztam át a falun, és a buszon ülve nem csak kedves ismeretségeket alakítottam, hanem benyomásokat is szereztem az itt élő emberek mentalitásáról. Láttam a rendezett családi portákat, az igényesen kialakított, zöld növényekkel díszített közösségi tereket és azokat az embereket is, akik időt szántak egymásra és beszélgetni álltak meg az utcán. Szabadidőmben több helyi kulturális és egyéb rendezvényen jártam már korábban, ami igényes kikapcsolódást nyújtott mindig számomra. Gyakran tapsoltam elismeréssel saját kis falumban és más településeken is a sopronkövesdi, népi kultúrát átörökítő táncosoknak, citerásoknak, hímzőknek. Én is „hasonszórú” vagyok, mivel a Völcseji Népdalkör alapító tagjai közé tartozom. A település vezetésének innovatív szemlélete, a közösségek összetartó ereje, helyi értékeit tisztelő, megbecsülő emberek összefogása áll a háttérben. És ez mind - mind tiszteletet és kellemes, jó érzetet váltott ki belőlem. Aztán hallgattam a rokonok hívó szóra és látogatást tettem a helyi óvodában. Otthonos, közvetlen légkörben, tiszta, barátságos környezetben, szerető gondoskodást és odaadást éreztem. És most már én is ehhez a közösséghez tartozom. Tapasztalt, szakvizsgázott óvodapedagógus lévén igyekszem az óvoda gyermeknevelő és gondozó közösségét, szakmailag és emberileg is erősíteni. Szeretném az összetartást, a fiatal kolleganők módszertani segítségét, a jó kollegális légkört, kiegyensúlyozott, nyugodt személyiséggel támogatni. Meglévő szakmai kapcsolataimat, az együttműködés és fejlődés építésére felhasználni. Szakmai elhivatottsággal gyermekcentrikus életszemléletemet is boldogan vállalom fel az óvodánkba járó gyermekek nevelésében. Teszem mindezt empátiával, türelemmel, egyéni bánásmóddal. Mert tudom, a gyermek a legnagyobb érték, és ha megfelelő módszerekkel neveljük fel őket, akkor képessé válnak arra, hogy átörökítsék azt a mentalitást, tudást, értékrendet, ami megkülönböztet bennünket, magyarokat, más népektől.

Kedves Sopronkövesdiek! Lassan 4 hónapja minden nap boldogan szállok le a buszról, hiszen munkába menet vagy jövet mosolyogva viszonzozzák köszönésemet, gyermekeik, unokáik ölelve és szeretettel fogadnak az óvodában. Jól érzem magam Önök között és köszönöm, hogy befogadtak és elolvasták bemutatkozásomat!

Tisztelettel: Ildi óvónéni

U.i:
Intézményvezetőként fontosnak tartom megemlíteni, hogy „Ildi óvónéni” a néhány évvel ezelőtti Lewinszky Anna – díj után, ez év áprilisában Elismerő oklevelet vett át Dr.habil Varga László dékán úrtól a hallgatók gyakorlati képzés területén kifejtett példatékú, magas színvonalon végzett szakmai munkájáért, odaadással végzett nevelői tevékenységéért a Benedek Elek Főiskolai Kar hírnevének öregbítéséért.

Gratulálunk!
Fülöpné Hidegh Csilla

„Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben.
Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.” /Teréz Anya/

40 év a Sopronkövesdi Óvodában

Negyven év hosszú idő, amit egy pályán, egy helyen eltölt az ember, s igazán megérteni, hogy ez mit is jelent – ezt csak kortársaim tudják igazán. Megragadom azonban most az alkalmat, hogy néhány gondolatot tömören és röviden megosszam Önökkel, Veletek.

Régóta dédelgetett titkos vágyam teljesült 2019 októberében, abból a szempontból, hogy együtt ünnepelehettem nyugdíjba vonulásomat, kolléganőimmel, családtagjaimmal, valamint azokkal a fiatal felnőttekkel, akik az első óvadás csoportom tagjai. Megtiszelt jelenlétével községünk Polgármestere is - valamennyien, akik jelen voltak örömtelivé és ünnepélyessé tették azt a pár órát.

Néma felállással gondoltunk vissza elhunyt kolléganőimre, valamint azokra az óvodástársakra, akik fiatalon távoztak közülünk, közületek.

Sokunknak nagy szerencséje volt. Létezett egy személy, akinek hatása néhány évig, a nap nagyobbik hányadában majdnem olyan jelentős volt, mint anyának, apának. Ő volt az óvó néni. Lehet, hogy ez az óvó néni még csak „huszonéves” volt, mégis így szólította őt mindenki, még az idős nagymama vagy nagypapa is. Ez az idillinek mondható állapot jellemezte – jellemzi még ma is – az óvónők, és az óvadás gyerekek helyzetét. Társadalmi berendezkedéstől függetlenül van egy olyan intézmény, amelyben olyan emberek dolgoznak, akikre rá lehet bízni a gyereket, mert vigyáznak rá, féltik, gondozzák őt, sőt a rájuk bízott gyermek még oksodik is, és megtanul helyesen viselkedni.

Az óvónő egyfajta „pótanyai” szerepkört tölt be a kisgyermek életében. Miközben ápolja a gyereket, természetesen hatással is van rá, neveli őt. Személyes vonzása által akarva-akaratlanul modellt nyújt a kicsinek. Mintát ad a szokások elsajátítására, és nem utolsósorban megmutatja az utat az emberi kapcsolatok kezelésének módjára is – a hétköznapi érintkezési formáktól a konfliktusok megoldásáig.

Az óvó nénit utánozva tanul meg a gyerek úgy viselkedni, hogy a szülők bátran viszik őt 6-7 évesen az iskolába, joggal bízva abban, hogy ott is jól megállja majd a helyét. Az anyapótló szerepkör szükségessége és jelentősége egyetlen pszichológiai irányzat számára sem vitatott kérdés, és ami a legfontosabb, minden anya vágya, hogy gyermekét olyan emberre bízza, aki megértéssel, szeretettel figyel rá.

Így bízták Rám gyerekeiket szülei 1979-ben, mikor átléptem a helyi óvoda küszöbét és megkezdtek óvodai életüket. Húsz éves sem voltam akkor. Éltem a fiatal pályakezdők örömteli életét vidám óvodásaim és szerető szülei körében. Boldog lelkesedéssel indultam nap, mint nap a munkahelyemre, hozzájuk. Aztán hamarosan férjhez mentem, a házasság kötésekor szegfűvel a kezükben fegyelmezetten álltak és vártak engem, az óvó nénit. Óvodavezetőm akkor Nagy Pálné Tilda óvó néni volt, aki akkoriban, Győr-Sopron megyei felügyelőként is dolgozott. Sok mindent tanultam tőle, többek között a szokások és szabályok kialakításának fontosságát, az igényességet önmaga és környezete iránt valamint, hogy a gyermek nem kicsinyített felnőtt, személyiségét mindig tisztelni kell. Aztán első ovisaim 1982-ben kezdték meg iskolai tanulmányaikat, én akkor már piciny lánykamat tologattam, aztán három év múlva megszületett kisfiam is. Mikor 1988-ban visszatértem az óvodába, már sok minden megváltozott. Elkezdődött a nagybetűs élet - nevelni saját gyermekeimet - a rám bízottakat, s helyt állni a munkahelyen, otthon a családban s a közéletben. A pedagógus mindig és mindenütt jelen volt a falu életében.

Szerencsés voltam abban, hogy szüleimmel együtt laktunk és számíthattam rájuk. Kerékpárral közlekedtem és mindig vittem a kezemben, táskámban az oviba valamit. Hol csipkebogyó ágat, hol a szekrény tetejéről leemelt díszes kerámiavázát (mert festéshez kellett, vagy épp bemutató foglalkozás volt) de sorolhatnám, gyümölcsöket, faleveleket, avagy gyermekeim kiskori játékait (természetesen egyeztetve velük).

Munkám során sok- sok kolléganővel ismerkedhettem meg, itt helyben, valamint a szakmai továbbképzések során.

„Szép élet az óvónőké, akár csak a huszároké!” - mondták akkoriban a helyi idősek, akikhez évente több alkalommal is ellátogattunk és műsorral kedveskedtünk nekik. Örülök, hogy életemet az óvodában és gyermekek között tölthettem, s eljutottam pályám csúcsára, mint óvodavezető. Mint minden pálya, ez is rejteget és tartogat nehézségeket, én sem kerülhettem el ezeket.

Köszönöm elsősorban férjemnek, gyermekeimnek, hogy kellő türelemmel és szeretettel átsegítették ezen a nehéz időszakon, hisz a hivatásszeretetem nem hagyta, hogy meghátráljak.

2014-ben, 55 évesen elsőként vállaltam a pedagógus - minősítési eljárásban való részvételt. A saját korosztályom körében ez kihívásnak számított, ezért is örültem, hogy kiválóan teljesítettem.

Így visszatekintve érzi az ember, hogy mára már kicsit fogytán a testi, szellemi frissesség, mert aki szívvel lélekkel dolgozik, bizony elfárad, s ez így természetes.

Hálás vagyok a gyermekeimért, menyemért, vőmért, és négy kislány unokámért, kikkel szívesen újraélhetem pályám szépségeit.

De létezik majd egy személy a jövőben is – (mert volt, van, lesz is) - akinek a hatása néhány évig a nap nagyobbik hányadában majdnem olyan jelentős lesz, mint anyának, apának. Ő lesz az óvó néni.

Mint ahogy minden esztendőben, az idén is elérkezett az ősz, amikor november második hétvégéjén a 65 éven felülieket köszöntöttük községünkben, a Vöröskereszt szervezésében az Önkormányzat anyagi támogatásával.

E jeles eseményt hosszas készülődés előzte meg, hiszen a meglepetés vendég és szórakoztató műsor szereplőit már jó időben le kellett foglalni.

A rendezvényre 110 vendég érkezett. Voltak közöttük olyanok, akik az idén csatlakoztak először, de voltak olyanok is aki már 17. alkalommal vettek részt az eseményen.

A köszöntők és a hagyományos legidősebb hölgy és úr tortával történő megajándékozása után az általános iskola tanulói Talhammer Anna vezetésével egy színdarabot mutattak be versek és énekek kíséretében, majd Horváth Krisztina citeraoktató által tanított csokrot adták elő.

Ezután az ismert tv sorozat a Barátok közt főcím dalára a színpadra lépett Tihanyi Tóth Csaba (Novák Laci) és felesége Bognár Rita. Csendül a nóta címmel egy jó hangulatú vidám műsor keretében az andalító, szerelmes dallamok, bordalok hatására a közönség ajkán is felhangzott a nóta.

A vacsora és a tombola után következett Önkormányzatunk Vajdasági testvértelepülésének (Tóthfalu) Akusztik zenekara Sziráki Norbert vezetésével. A vendégek az első dallamok után hamar táncra is perdültek és tízóraig meg sem álltak. Az asztalnál ülők pedig együtt énekeltek a zenekarral. Ízelítőt kaptunk a balkáni zenéből, és a Sziráki Emina segítségével elsajátíthattuk a vajdasági kóló tánc lépéseit is.

A vendégektől számtalan pozitív visszajelzést kaptunk ami az arcukra is volt írva. Jó volt látni a hétköznapiok egyhangúságából kicsit kikapcsolódó időseket. Jó volt velük együtt énekelni, és táncolni.

A vidám hangulatnak azért lett vége, mert a zenekarra még a határon töltött bizonytalan idő mellett az 5 órás utazás várt.

Befejezőképpen Emina csodálatos hangján szólalt meg a Nélküled és A mi Örökségünk című dal, mely tanúságtétel magyarságunkról. A napot hagyományosan, kört alkotva, kézen fogva a „Szeressük egymást gyerekek” eléneklésével zártuk.

A fejünkben már megszületett a következő év programja is.....

Az Önkormányzat dolgozói

Hidegebbre fordult az idő, közeleg az adventi időszak, készülünk a karácsonyi ünnepekre, nagyon várjuk már a téli szünetet! De ez az időszak az iskolában kemény munkával telik. A tanórai tanulás mellett készülünk az adventi gyertyagyújtásokra, a karácsonyi műsorra, adventi koszorút készítünk Hanis Petra kolléganő szervezésében. Megkezdődtek a versenyre nevezések és felkészülések, megindult a beiskolázási programunk, melynek keretében a leendő osztályfőnökkel ellátogattunk az óvodákba, hívtuk a szülőket és gyermekeket iskolai nyílt napunkra és rendezvényeinkre. A kapcsolódó foglalkozások február folyamán lesznek, amelyeken remélem, minél több nagycsoportos vesz részt. A végzősöknek megkezdődtek a középiskolai nyílt napok, a pályaválasztással kapcsolatos rendezvények, lassan véglegesen el kell dönteni, merre tovább?! Az iskolai pályaeorientációs napon a 7. és 8. osztály a Soproni Szakképzési Centrum rendezvényein vett részt, a kisebbeknek helyben, illetve a környéken szerveztünk programot, melyhez nagyon sok segítséget kaptunk. Köszönet érte!

Az elmúlt időszak is bővelkedett programokban, rendezvényekben.

Részt vettünk a KÖN napi programokon, sőt az ugrókötel szakkör tagjai fel is léptek, illetve a „citera csapatban” is szerepeltek a diákok. Sokan a vasárnapi gyermekeknek szóló programokat is megtekintették szüleikkel.

Az Európai Diáksport Napja keretében a felsétáltunk az Agghegyre, ahol mindenki annyi kört futott a kijelölt pályán, ahányadik osztályos. Nagyon örültem, hogy a kicsik közül többen még „bónusz köröket” is futottak és még így sem fáradtak el, jó kedvvel tértünk vissza az iskolába.

Színvonalas műsort adtak diákjaink az október 6-i községi megemlékezésen Zsófi és Ildikó néni szervezésében, melyet másnap reggel az iskolai közösségnek is előadtak. Az október 23-i műsorunkat először itt Kövesden az iskola tornatermében láthatták a diákok, ami közben egy 56-os zászló után felsorakozva vonultunk a faragott emlékműhöz gyertyagyújtásra. A helyi műsor után szép számú közönség előtt Újkéren is megtartottuk a megemlékezést. Ajkay Viktória tanárnő felkészítésével a műsort a 7. osztályosok adták. Minden kollégának köszönet a munkájáért!

Október 6-hoz kapcsolódva huszár hagyományörzők látogattak el hozzánk Szombathelyről. Megismerkedhettek az iskolás és az óvodás gyermekek a huszárok öltözkéivel, fegyverzetével, szokásaikkal, és megtapasztalhatták a korabeli puskák, ágyúk hangerejét is. Hagyományaik tisztelete, azok megőrzése képezheti jövőnk zálogát, amiért a szombathelyiek nagyon sokat tesznek!

Szerveztünk őszi papírgyűjtést, amiből befolyt összeget a diákönkormányzat kapta. A szervező munkát a diákönkormányzat új vezetője Papp Dávid kolléga és iskolánk új karbantartója Ratkovics Balázs végezte.

A sok iskolai és kulturális program mellett egy kicsit lazább, sportos programot is szerveztünk: 15 gyermekkel a helyszínen néztük meg a Magyarország – Azerbajdzsán válogatott labdarúgó mérkőzést. A belépőt az MLSZ ingyenesen biztosította a gyermekek számára, az útiköltség felét a szülők fizették, a másik felét a Sopronkövesdi Önkormányzat tette hozzá. Felemelő érzés volt hallgatni, ahogy kb. 10.000 gyermek énekelte nemzetünk himnuszát és szurkolt a válogatottnak. Talán ezt a mérkőzés játékvezetője is értékelte a meg nem adott azeri gólnál! :)

A fent felsorolt programok kicsi bepillantást engednek iskolánk életébe, látható belőlük, hogy a tanításon-tanuláson kívül mennyi mindennel foglalkozunk, mennyi mindent szervezünk, és ezekhez mennyi segítséget és támogatást kapunk. Nagyon pozitív számomra, hogy bármiben kérem a szülőket, nagyszülőket, helyieket, az önkormányzatot, alapítványt, a különböző szervezeteket, vagy csak Sopronkövesdhez picit is kötődők segítségét, akkor nem falakba ütközöm, hanem szinte mindenhol önzetlen, segítőkész szándékkal, pozitív hozzáállással találkozom! Seneca szerint: „Aki jót tett, hallgasson. Beszéljen róla az, aki kapta.” Így karácsony és az év vége közeledtével az iskola közössége nevében köszönöm meg mindenkinek a segítségét, támogatását, és kívánok minden olvasónak, minden sopronkövesdi lakosnak áldott békés karácsonyt és boldog újévet!

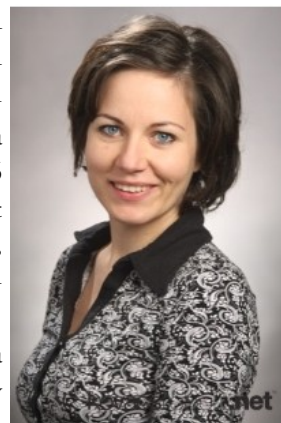
Schweitzer Kornél, iskolaigazgató

Ölbei Kinga vagyok szeptembertől matematikát és technikát tanítok a Sopronkövesdi Általános Iskolában. Apai ágon sopronkövesdi származású vagyok. Gyermekkoromban a szomszéd faluban, Lövön élünk. Szüleim és két húgom most is ott laknak. A középiskolás és egyetemi éveimet Debrecenben töltöttem. 2004-ben végeztem a Debreceni Egyetem matematika tanár szakán. 6 évet tanítottam a Roth Gyula Szakközépiskolában. Közben elvégeztem Szombathelyen az olasztanár szakot. Majd gyesen voltam 6 évig. Két gyermekem Réka és Matyi általános iskolások. Ezután egy évet Sopronkövesden és egy évet Szent Orsolya Gimnáziumban tanítottam. A középiskolában való tanítást kifejezetten előnynek érzem, hiszen tudom mi vár a gyerekekre, ha tovább tanulnak. A szilárd alapokra tudnak csak építkezni, melyeket az általános iskolában kapnak.

A matematikatanításban fontosnak tartom egyrészt a rendszerességre, rendre, tiszteletre, pontosságra nevelést, melynek az életben nagy hasznát veszik a gyerekek. Másrészt a gondolkodásra nevelést, hogy ne fogyasztói, felhasználói legyünk a társadalomnak, hanem tudatos életet éljünk.

Szabadidőmben a felhasznált javak előállítására törekvöm. Ez egy törekvés, melynek soha nincs vége. Örök és megunthatatlan játék. Most ott tartok, hogy magam állítom elő tisztítószereinket, tisztálkodószereinket. Közösen kertészkedünk, állatokat tartunk szüleimmel, testvéreimmel. Előállítjuk a téli élelem 90%-át. Most hulladékminimalizálás kezdett el foglalkoztatni. Emellett szívesen sportolok, társasozom, olvasok gyermekeimmel.

A fehér fagyöngy

A fakínfélék családját hazánkban két növényfaj képviseli, az egyik a tölgyfákon élősködő sárga fakín. A másik a lombos fákon tenyésző, gömb alakú, félélősködő, örökzöld cserje a **fehér fagyöngy** melynek bogyói fehérek, kissé üvegesek, belül nyálkásak és ragadósak. A **fagyöngy életmódja és szaporodása is egyedi**. Magvai sem vízbe, sem földbe kerülve nem csíráznak. A bogyók a belőlük táplálkozó madarak csőrére ragadnak. A madarak, miközben csőrüket a fákon pucolják, annak kérgére ragasztják a fagyöngy magvait. Csupán a fák kérgére ragadt magok indulnak csírázásnak és belőlük fejlődik ki az új növény. A csírázó növény gyökerei áthatolnak a fák kérgén, szívógyökereket bocsátanak az élő fakéregbe, és elszívják a gyökerek felől érkező tápanyagot. Télen, mikor a fák keringése leáll, a fagyöngy továbbra is fejlődik, de ilyenkor a saját levelei táplálják.

Az emberiség egyik legrégebbi gyógynövénye, már az ókorban alkalmazta Hippokratész és Galenus. Plinius római természettudós a keltákról írva megemlíti, hogy: "Semmi sem szentebb számukra, mint a fagyöngy, és a fa, amelyen nő... A maguk nyelvén a fagyöngyöt 'Mindent Gyógyító'-nak nevezik." A kelták azt tartották, hogy a fák az emberek ősei. A Napnak, az ég istenének növényét, a tölgyet tisztelték legfontosabb faként. Szent helyeik is általában tölgyesekben voltak. Hiedelmük szerint minden, ami ezen a fákon nő, az égből küldetett: a fagyöngyöt Taranis, a mennydörgés istene varázsolta egy villámcsapással a tölgyfalombok közé. A fagyöngy a druidák legfontosabb orvossága volt. Napéjegenlőség idején, illetve napfordulókkor gyűjtötték, kizárólag fehér ruhában, aranyarlóval volt szabad megérinteni, és nem hullhatott a földre, hanem hófehér vászonlepedőt tartottak alá.

A fagyöngy mai reneszánsza a húszas évekre nyúlik vissza, amikor Rudolf Steiner felismerte benne a rák lehetséges gyógyszerét: "Ahogy a fagyöngy a természet rendjét megfordítja (télen zöldell és nyáron hervad), úgy állít egy tumor a testben mindent a feje tetejére." írta értekezésében. **Az orvostudomány fejlődésével a hatásmechanizmusra is fény derült: a fagyöngy egyes fehérjéi az érrendszerre hatnak, vérnyomás-csökkentő, vérnyomás-szabályozó hatással rendelkeznek, míg mások az immunrendszer aktivitását fokozzák, ezért daganatos betegségek kezelésében is egyre szélesebb körben használják fel.**

Az amerikai karácsonyi filmek elmaradhatatlan jelenete az a bizonyos csók a fagyöngy alatt. Az angolszász hagyomány szerint ugyanis, aki fagyöngy alatt ad csókot kedvesének, annak szerelme örökké tart. A szokás eredete egészen az ógermán mitológiáig nyúlik vissza: amikor Friggnek, a házasság istennőjének és Odin főistennek gyermeke született, jelzést kaptak, hogy valaki megpróbál majd az ifjú Balder életére törni. Anyja minden élőlényből és élettelen tárgyból kicsikarta az ígéretet, hogy nem bántják gyermekét, az ártalmatlannak tűnő fagyöngyről azonban megfeledkezett. Loki, az ártó isten rájött erre. Egy alkalommal az istenek unaloműzéséért gerelyt dobáltak, s a sérthetetlen Balder volt a célpont. **Amikor Hód került sorra, Loki egy fagyöngyből készített dárdát nyomott a kezébe. A dárda áthatolt Balder testén, és megölte őt. Az istenek megengedték, hogy Frigg bánatában azt tegyen a fagyönggyel, amit csak akar.** Miközben Frigg könnye ráhullott a növényre, valaki csókot lehelt az arcára, s azok apró, fehér bogyókká váltak a könnyek. Ekkor Frigg azt kívánta, hogy a fagyöngy többé ne árthasson senkinek: akik alá állnak, csókolják meg egymást, kifejezve a szeretetet és a megbocsátást.

Az ajtókra, kapukra kiakasztott fagyöngy a mai napig a természet újjászületését, a család összetartozását, a családtagok egymás iránti szeretetét fejezi ki.

Bemutatkozik az SFE

Az Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület 2014. március 14-én alakult meg önkormányzati kezdeményezésre Sopronkövesd lakosságának testi-lelki jólétéhez történő hozzájárulás céljával.

Az egyesület tagjai különböző területeken dolgozó, különböző hivatású emberek, akiket a közösségért való önzetlen tenni akarás eszméje köt össze.

Az alapító tagok a következő alpontokban határozták meg az egyesület tevékenységi körét: egészségmegőrzés, prevenció programok, szociális tevékenység, családsegítés, iskolán kívüli nevelés, képességfejlesztés, sport, szabadidő hasznos eltöltésének lehetőségei, környezetvédelem - környezeti nevelés elősegítése, fenntartható infrastrukturális fejlesztés, alternatív energiák alkalmazása, s mindezek mellett kulturális tevékenység, műemlékvédelem, épített és természeti helyi környezet védelme és fejlesztése.

Mi az, amit kitűzött céljainkból eddig megvalósítottunk?

Működése óta az egyesület főként szociális és kulturális tevékenységet folytat a közhasznúság jegyében, így például – megalakulása óta minden évben - iskolakezdési és tankönyv támogatásban részesíti a falu diákjait, szociális támogatásban a 70 éven felülieket, valamint több kulturális rendezvénysorozat – Pünkő(ve)sd, KÖN, Gasztró Piknik (hogyan csak néhányat említek) – és előadások anyagi támogatásával segítette azok megvalósulását.

Az önkormányzat támogatásán túl az egyesület tagjai a pályázatok nyújtotta lehetőségek kiaknázása révén látják céljaikat megvalósíthatónak: eddigi sikeres pályázatainknak köszönhetően a falu új kerékpárokkal és egyéb sporteszközökkel gazdagodott, továbbá több, különböző generációkat összefogó közösségi program is megvalósult. Jelenleg is több folyamatban lévő pályázati projektünk van, s ezek sikerében bízva tekintünk a jövőbe.

A pályázatokon túl idén először a KÖN keretében az egyesületi tagok által kezdeményezett könyvmentő akciót valósítottunk meg: könyvgyűjtésre hívtuk a falu lakóit. Sok felajánlás érkezett: a könyveket gondos válogatás és tematikus elrendezés után vásárra adtuk, s a befolyt összeget a sopronkövesdi bölcsőde, óvoda és iskola javára ajánlottuk fel. A kezdeményezéshez csatlakoztak a Sopronkövesdi Alkotótábor faragói is Kottrik Zoltán vezetésével, akik a KÖN szombati napján faragott szobrokat licitre bocsátották. A faragók és egyesületünk munkájának eredményeként 129.705,- forint gyűlt össze, tehát az intézmények egyenként 43.235 forint támogatásban részesültek. A támogatási összeget 2019. október 14-én adtuk át az intézmények vezetőinek.

Legutóbbi közgyűlésünkön csapatunk új tagokkal bővült, akiknek javaslatai és közös ötletelés alapján úgy döntöttünk, hogy folytatjuk könyvmentő akciónkat egy kicsit másképp: használaton kívüli, leselejtezett telefonfülkékből varázsolnánk olvasópontokat a falu közterein, vonat és buszmegállóiban. Tervünk megvalósításához szponzorként a Telekom segítségét kértük, az egyeztetések még folyamatban vannak. A november 30-án megrendezett SFE I. Becsületkasszás Börzénének bevételét is részben a fülkék rendbetételére és átalakítására szánjuk, melyekbe jó állapotú könyveket helyezünk el, amiket bárki bármikor a kezébe vehet és olvashat. Készülünk továbbá az SFE első önálló rendezvényével, egy irodalmi esttel, melynek címe: „Köszöntjük 2020-at 2020 verssorral!” Az esemény tervezett időpontja 2020. január 4. A részletekről később adunk még tájékoztatást.

Valamennyi SFE tag nevében ezúton szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki valamilyen formában támogatta egyesületünk eddigi kezdeményezéseit, részt vett akcióinkban, s az általunk szervezett vásárokon, ezzel is támogatva céljaink megvalósulását, melyekkel önökért, a falu lakóiért, Sopronkövesd fejlődéséért tevékenykedünk.

Találkozunk a falukarácsonyon, ahol az SFE standján antikvár könyvekkel és egyéb apróságokkal várjuk az érdeklődőket, támogatóinkat. Köszönettel az egyesület nevében:

Gróf Judit
az egyesület elnöke

Nagyéné Kun Zsuzsanna
rovata

Hogy is lettem sopronkövesdi lakos?

Szakályné Balogh Edina, Szakály Balázs és kislányuk Izabella

2015-ben vettük meg a házat, amibe már az első alkalommal beleszerettünk. Ugyan rengeteg időbe és munkába telt, míg beköltözhattünk, de úgy érezzük, hogy megérte. Apukámnak és páromnak köszönhetően sok mindent magunk hoztunk helyre a házon. Igyekeztünk, hogy minél előbb lakhatóvá váljon, hiszen hónapokon belül érkezőben volt kisbabánk, Izabella. Nem terveztük a költözést, mégis úgy hozta a sors, hogy egy reggelen, újságot lapozgatva rám talált egy hirdetés, amit páromnak megmutatva, fellelkesülve tárcsáztuk a telefonszámot. Még aznap meg is nézhettük jövőbeli otthonunkat. Innentől gyorsan zajlottak az események, és hipp hopp elrepült több, mint 4 év. Nagy-nagy boldogság nekünk itt lakni, szeretjük a természetet, és ami még nagyon jól eső érzés, az az emberek kedvessége, közvetlensége. Akár "új" lakók, akár "régiek", mindenki nagyon kedves és segítőkész.

Kislányunk mára már 3 éves, így a kövesdi ovisok táborát gyarapítja. Mind a rendezvények, mind a falu fejlődése példaértékű. Bár nem mindig sikerül minden rendezvényen részt vennünk, de amin eddig voltunk nagyon tetszett mindnyájunknak. Egyik közös, szeretett családi hobbinak a kertészkedés; bár kezdők vagyunk, de igyekszünk a magunk tempójában fejlődni. Zöldségeket, gyümölcsöket termelünk, lekvárt, szörpöt készítünk.

Köszönjük, hogy eme csodás falu lakói lehetünk, szeretettel üdvözlünk mindenkit a Petőfi utcából: Szakály család

Bernáth László , Bernáthné Rózsás Ildikó , Lackó és Kristóf

2015 októberében költöztünk ebbe a faluba férjemmel, Lacival és az akkor 19 hónapos fiúnkkal, Lackóval. Novemberben pedig megszületett Kristóf, így teljes lett családjunk. 2016 szeptemberében kezdtem munkámat az óvodában dadus néniként. Időközben elvégeztem a pedagógiai asszisztens-képzést, így 2018 óta már ebben a munkakörben dolgozom.

Mindenkinek ilyen munkahelyet és munkatársakat kívánok! Mint egy „nagy család” , úgy töltjük mindennapjainkat és sokszor szabadidőnket is együtt, egymást segítve, szeretve, elfogadva. A gyerekekkel és a szülőkkel is közvetlen a kapcsolat. Szabadidőmben sokat kirándulunk a családdal, hosszú sétákat teszünk az Agghegyen, igyekszünk sok időt eltölteni az udvarunkon, kertünkben. Időközben Lackó elkezdte az 1. osztályt az itteni iskolában, Kristóf pedig középsős nagyfiú. Nagyon örülünk, hogy végül a kezdetben számunkra olyan távoli, ismeretlen faluba költöztünk.

Eőry Zoltán, Eőry Zoltánné, Eőry Orsolya, Eőry Adrienn Dorottya

2014 novemberében döntöttük el, hogy vidékre költözünk, mert Sopronban már nem éreztük jól magunkat a város zsúfoltsága miatt. Több házat is megnéztünk végül megtaláltuk magunknak a megfelelőt Sopronkövesd egyik csendes utcájában. Nagyon örültünk, hogy találtunk itt házat, mert a bejárás szempontjából fontos volt, hogy frekventált helyen legyen. Duplán szerencsések vagyunk, mert munkahelyet is sikerült itt találni. Nagyon szeretünk itt lakni, mert a falu folyamatosan fejlődik, rengeteg a fiatal.

Külön köszönetet mondunk a közvetlen és tágabb szomszédságnak, akik mindvégig segítettek nekünk és segítenek a mai napig. Számunkra a legjobb dolog a vidékre költözésben az, hogy végre tarthattunk kutyát és hármat örökre is fogadtunk a menhelyről. Nagyon pozitív és fontos dolognak tartjuk a sok színes rendezvényt, mert közösség összetartó ereje van. Sajnálatos módon időhiány miatt ritkán jutunk ki, de a falu környéki erdőben rendszeresen biciklizünk és sétálunk.

Horváthné Tulok Violetta és Horváth István

Mindketten környékbeliek vagyunk, én soproni a férjem újkéri. Szerettünk volna Sopron környékén maradni, ezért természetesen a környező településeken is kerestünk telket, mivel építkezni szerettünk volna. Úgy gondoltuk, hogy a közlekedés Sopron és Szombathely felé is jó, sok a gyerek és már akkor terveztünk gyereket vállalni így szempont volt, hogy legyen iskola, óvoda, esetleg bölcsőde is. 2016. augusztusban kezdtünk építkezni és 2017. ősz végén költöztünk be. Nagyon kedvesek a helyi lakosok, úgy gondoljuk, hogy lassan kezdünk beilleszkedni, szeretünk itt lakni. Mindketten jogász végzettségűek vagyunk, én jelenleg itthon vagyok a kislányunkkal, Júliával, aki 2018. decemberében született, férjem pedig ügyvédként dolgozik Sopronban. A helyi rendezvények nagyon színvonalasak, igyekszünk ezeken részt venni, ha időnk engedi.

Győrújbaráton jártunk

Október utolsó hétvégéjén ismét Győrújbaráton jártunk. Sárkány Ramónának, a cifraszűrös táncházakból már jól ismert néptáncoktatónak köszönhetően idén is meghívást kaptunk a III. Győrújbaráti Országos Senior NéptáncTalálkozóra, melynek helyszínéül a Dr. Timaffy László Művelődési Otthon és Faluház szolgált. A délutáni színpadbejárást követően 18 órakor vette kezdetét a műsor. A fesztiváldal közös eléneklése után minden csoport jókedvűen lépett a színpadra, és adta elő saját műsorszámát. Ez alkalommal moldvai összeállításunkat mutattuk be a közönségnek. A műsor zárását követően a szakmai zsűri értékelte a látottakat. A csoportról, a koreográfiáról érkezett pozitív visszajelzések, valamint a házigazdák vendégszeretetéről tanúskodó, frissen sült tócsni és a gőzölgő gulyásleves mind-mind hozzájárult a jó hangulathoz. Csakúgy, mint tavaly, idén is nagyot mulattunk a hajnalig tartó táncházban. Ezúton is köszönjük a meghívást! Íme, a mi meghívásunk: sok szeretettel hívunk kicsiket és nagyokat a november 30-i ünnepváró táncházunkba a sopronkövesdi Alkotóházban. Gyűjtsuk meg együtt advent első gyertyáját!

Cifraszűr NéptáncCsoport

Tisztelt Pácienseim!

Idén is lehetőség van **tértésmentes influenza elleni védőoltást** kérni a háziorvosi rendelőben. Az elmúlt évek tapasztalata alapján jóval kevesebben élnek ezzel a lehetőséggel, mint a szakmai ajánlások és véleményem szerint is szükséges lenne.

Kérem Ön is jelentkezzen, ha beleesik valamelyik csoportba:

- **60 éven felüliek, egészségi állapotuktól függetlenül**
- **MINDEN CUKORBETEG!!!**
- krónikus légzőszervi betegségben szenvedők: ASZTMÁS, COPD-s betegek, akik valamilyen belélegzéssel működő gyógyszert használnak
- jelentős **TÚLSÚLLYAL** élők
- **SZÍVELÉGTELENSÉGGEL** kezelt betegek
- krónikus **MÁJ- és VESEBETEGEK**
- **VÁRANDÓS NŐK**
- azok a nők, akik a gyermekvállalást a közeljövőben tervezik
- onkológiai kezelés alatt álló betegek egyetessenek onkológus orvosukkal a védőoltásról!
- egészségügyben, szociális ellátásban dolgozók
- fenti súlyosabb betegekkel együtt élő, őket gondozó családtagok.

Folytatódik az év elején elindult országos vastagbél szűrés Sopronkövesden is. Feltétlenül javasolom mindenkinek, aki 50-70 éves, hogy keressen fel szűrőcsomagért az Egészségházban, ha még idáig nem vette át. Nem baj, ha a meghívó levelet nem találja, vagy nem tudja behozni, mert ki tudjuk nyomtatni a számítógépünkről is. A negatív eredmény mindenkit megnyugtat. Pozitív eredmény esetén pedig további vizsgálatokat kell végezni, hogy megelőzzünk egy évvel később kialakuló rosszindulatú daganatot.

A Magyar Falu Program keretében az Önkormányzat sikeresen pályázott egy szűrővizsgálati készülékre, amivel kezdődő alsó végtagi érszűkületet, illetve megemelkedett szív-érrendszeri kockázatot lehet idejében diagnosztizálni. A vizsgálat fájdalomtalan, 10 percet vesz igénybe. A BOSO készülék a négy végtagon egyidejűleg mér vérnyomást.

Javasolt a vizsgálat gyaloglásnál jelentkező lábikra fájdalom esetén, szűrővizsgálatként pedig:

- 70 évnél idősebbek
- 50 évnél idősebb dohányzók
- **CUKORBETEGEK**
- magas szív-érrendszeri kockázattal élők számára.

Szintén a Magyar Falu program pályázatból egy defibrillátort is vásárolt a falu, ami a tervek szerint a Katasztrófavédelmi Őrsön lesz elhelyezve.

„Egészséget adni nem tudunk, de...
segíthetünk azt megőrizni vagy
visszaszerezni.” (Érgondnok)

Erdélyi doktor

Szeretve nevelni

Szülőnek lenni nem kis kihívás a mai felgyorsult, elgépiesedett világunkban. Míg szakmánkat, hivatásunkat és még oly sok dolgot az iskolában megtanulunk, a gyermeknevelést a legtöbb ember csak a családi mintákból, jó, vagy rossz élményeiből kiindulva, saját megérzéseiből végzi. Majd csak évtizedek múlva, mikor a gyermek már felnőtt, szembesül vele, hogy milyen emberré sikerült őt nevelni. Sajnos ilyenkor már nehéz bepótolni az elmulasztott együtt töltött időt, figyelmet, jóvátenni a hibáinkat.

A gyermeknevelés rejtelmeiben való eligazodáshoz hívtuk segítségül október hónapban Sopronkövesdre F. Payrits Mariann klinikai szakpszichológust, aki egy nagyon érdekes

előadás keretében sok hasznos, megszívlelendő tanáccsal látta el az érdeklődő szülőket.

Szeretve nevelni című előadásának legfontosabb mondanivalóját foglalnám itt röviden össze: Minden szülő szeretné, hogy gyermeke boldog legyen, igyekszik megkímélni minden nehézségtől, fájdalomtól, szomorúságtól, sokszor saját be nem teljesült vágyait akarja beteljesíteni vele. Sokan azt gondolják, hogy akkor lesznek szeretett jó szülők, ha minden kívánságát teljesítik gyermeküknek, engedik, hogy ő legyen otthon a Főnök. Ez a szabályok, korlátok, elvárások nélküli nevelés, inkább csak bizonytalanságot, agressziót szül a gyermekek lelkében. Aki körül nincsenek biztos határokat kijelölő korlátok az sokkal nagyobb valószínűséggel lesz szorongó, vagy éppen agresszív személyiség.

Első legfontosabb nevelési feladatunk kb. 6 hónapos korig a bizalom kiépítése. A csecsemő sírásának mindig fizikai, vagy lelki rosszullet az oka. Bátran vegyük fel, dédelgessük, ilyenkor tanulja meg, hogy mindig számíthat ránk, így alakul ki a kötődés. Ahogy nőnek, nyiladozik az értelmük, szoktassuk őket ahhoz, hogy kellő tiszteletet tanúsítsanak irántunk, legyenek betartandó szabályok, kiszámítható napirend.

Fontos, hogy eleget mozogjanak, játszanak, ezáltal sikerélményeik legyenek, levezetődjenek belső feszültségeik. Beszélgessünk velük érzéseikről, tanítsuk meg várakozni őket. Ahelyett, hogy a képernyő elé ültetnénk, míg elvégezzük háztartási teendőket, inkább vonjuk bele már a 2-3 éves kicsiket is. Későbbi életkorban pedig fontos, hogy konkrét elvégzendő feladataik legyenek, amiért felelősséggel tartoznak. Sokkal nagyobb veszélynek van kitéve a kiskamasz lelke, ha napi több órát a képernyő előtt tölt, mintha a konyhában, vagy a ház körüli teendőkben segítene. Ha kialakul a családi munkamegosztás, a szülőknek is több idejük, kedvük, energiájuk marad a gyermekkel töltött minőségi időre. Meg kell tanítani a gyermeknek kompromisszumot kötni, tetteiért felelősséget vállalni. Mielőtt megbüntetnénk, mindig figyelmeztessük. Sosem őt magát, mindig csak a tetteit minősítsük. Bizalmunkról, szeretetünkéről mindig biztosítani kell. Érzelmait, véleményeit hallgassuk meg. Hiába mondjuk el szavakkal elvárásainkat, ha saját életünkkel, tetteinkkel más mintát mutatunk. A gyermek folyamatosan figyel minket és a látott minta lesz az irányadó életében. A legtöbb szülő elköveti ugyanazokat a hibákat gyermekei nevelése során, amit az ő szülei, amikről ugyan százszor megfogadta, hogy sosem fogja tenni, mondani, de észre sem veszi, hogy megtette, kimondta. Ezeknek a rossz beidegződéseknek az elhagyásához ad segítséget, ha időnként a szülők meghallgatják a szakember tanácsait, ezt a célt szolgálta a pszichológus nő előadása is.

Ha egy kicsi, vagy serdülő magatartása lényegesen megváltozik, szorongó, vagy éppen agresszív lesz, nem tud a közösségbe beilleszkedni, vagy a testi tüneteknek (fejfájás, hasfájás, evés zavarok, stb.) nincs más kimutatható oka, kérem forduljanak bizalommal szakemberekhez. A Soproni Gyógyközpontban Gyermek- és ifjúságpszichiátriai szakrendelés I. épület/I. Nem beutaló köteles, előjegyzési időpont a 99/514-200/1584 vagy 1583 telefonszámon kérhető. Bejárat az I. épület hátsó terasz felől.

„Azon gondolkodom,
mit kívánhatnék Neked
ezen a szép napon...

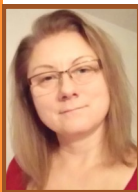
Virágh Imréné, Kati védőnő

Kívánok én hitet, kedvet,
egészséget, békességet,
boldogságot, hű szerelmet,
az élethez sok türelmet,
daltól derűs, jobb világot,
utadhoz fényt, csodát, álmot,
varázslatos, szép Karácsonyt! „

Lénárt Anna

Őszinte mese

Hihetetlen, ez már a harmadik esztendő amikor a karácsonyi lapszámba írhatok! Ennyire még sohasem volt nehéz. Magamban mérgeledök, hogy miért van ilyen korán a lapzárta, november elején én még nem vagyok a karácsonyra hangolódva, hogyan mesélhetnék valami szépet a szent ünnepről amikor a fák még lombban vannak, újra virágzik a kertemben az orgona, köd van és nyirkosság ... és különben is!!! Hogyan lesz ebből egy ünnepi mese?!

Aztán bekapcsolom a laptopot, megnézem a tavalyi és a tavaly előtti cikkek készítésének dátumát és szembesülök vele, hogy azokat is november elején írtam! Sejtlemem sincs hogyan tudtam? Sejtlemem sincs, miért nem jön most csak úgy magától, mi van velem? Ha őszinte akarok, lenni ki kell mondanom, hogy elfáradtam. Olyan gyors volt ez az év és annyi minden történt, elvitt a lendület, felborult az egyensúly. Csak azért is lelassított!

A következő napokban szépen felkészítem a téltre az udvart, a kertet, az előkertet. Átnézem a szekrényeket, kiselejtezem a ruhákat. Előveszem a karácsonyi dekorációt, talán még barkácsolok is egy-két újat, hogy ráhangolódhassak az ünnepre. November végén elő fogom venni azt a cd-t amit az öcsém írt nekem kb. tíz éve – az egyik legjobb ajándék amit valaha kaptam! – „rongyosra” fogom hallgatni karácsonyig és már előre hallom a fiam morgolódását miatta (pedig ő is szereti!), ez a cd a családi ünnepvárás része lett! Aztán sütök linzert, aminek a receptjét az egyik csabai volt szomszédasszonyomtól tanultam és mi csak „Rózi linzernek” hívjuk. Karácsonyig el is fog fogyni, mert túl finom és nem tudunk neki ellenállni - ez is a családi ünnepvárás része.

Én sajnos nem tartozom azok közé, akik év közben beszerzik az ajándékokat, így a következő hetekben folyamatosan azon fog járni az agyam, hogy vajon ki minnek örülne?

Az ünnep közeledtével -minden évben -egyre „izgalmasabb”, hogy haza tudunk-e utazni karácsonyra és vajon hány napra? Mindig az utolsó pillanatban dől el, hogy elengednek-e szabadságra - ez is a családi ünnepvárás része... Reménykedem, hogy idén másképp lesz!

December közepétől már a számban lesznek az otthoni ízek, azon fog járni minden gondolatom, hogy végre ehetek „igazi” kolbászt, hurkát, cigánykát és „igazi” töltött káposztát!

A legfontosabb pedig, hogy együtt leszek a családommal, megölelhetek mindenkit, örömmel nyugtázzhatom majd, hogy a „kölykök” mennyit nőttek, okosodtak és milyen huncut csibészek! Minden évben készítek róluk képet, ami nem egyszerű feladat, mert mindent elkövetnek, hogy egy fotó se legyen tökéletes. Ahányan vannak, annyi felé néznek vagy grimaszolnak. Aztán nevetnek rajtam, hogy nem tudok egy normális képet sem csinálni. Én pedig rém komolyan megígérem, hogy az esküvőjükön majd előrukkolok ezekkel a műalkotásokkal. Ez megy évek óta, már hagyomány!

Gyönyörködhetek az idősebb rokonok újabb ráncaiban és közben örülök, hogy még itt vannak. Idén eggyel kevesebb teríték lesz a hatalmas asztalon, mert a dédimama nemrég elment. Felemlgetjük majd a szokásait és a minden karácsonykor elmesélt történeteit, hogy mégis velünk legyen egy kicsit.

Előkerül majd néhány fénykép, mindegyikhez elhangzik egy-egy százszor elmesélt sztori és a könnyünk fog potyogni a nevetéstől.

Jó lesz megmelegedni, feltöltődni. Alig várom!

Szeretetteljes és békés karácsonyt kívánok mindenkinek!
Tóth Zsuzsanna

Kedves Olvasóink!

Hálával van tele a szívünk, hogy már az 50. száma jelenhetett meg újságunknak. Csodálatos dolog, hogy már 9 éve újra és újra megtelnek az oldalak. Ebben pedig része van mindannyiunknak, akik itt lakunk, akik részt veszünk a programokon és ezek szervezésében, az újság szerkesztésében, a falu életében, jó hírének öregbítésében. Hála és köszönet mindenkinek! Kívánjuk, hogy ez a lelkesedés továbbra is megmaradjon!

Áldott, békés karácsonyt kívánunk Mindnyájuknak!

Raffainé Biró Veronika

Zarándoklat 2019 - II.

Sopron: Október 5-én Csapodról indult gyalogos zarándoklat a soproni Domonkos templom búcsújára. A Bonus Tv is közvetítette, a szentmise körmenettel zárult.

Lövő: A Kármelhegyi Boldogasszony kápolnához július 14-én vasárnap délután a kövesdi templom előtt indult a zarándok csapatunk. A tavaly szépen felújított

kápolnához 45 perc gyaloglás után értünk oda, jutott a kihelyezett padokon ülőhely is. A szentmise fő celebránsa a lövői születésű Bausz András Nyúl község plébánosa volt. Orgona, karének tette ünnepélyessé a szabadtéri szentmisét, mise után pedig a helyiek által kínált étellel megerősödve tértünk haza.

Lébény: A magyar El Camino jelentős állomása a lébényi Szt. Jakab templom. A július 25-én, Jakab napon tartott zarándok szentmisére kerékpárral mentem, a fertő-parti ismerősök Győr-ből 25 km-t gyalogolva érkeztek meg. Több irányból is jöttek gyalogos zarándokok, a Budapestről indult szép számú csapat 6 nap után ért be a mise kezdetére. Ahogy zarándoklat során már sokszor előfordult, most is találkoztam ismerősökkel, két pesti hölgy szólított meg, akikkel a tavalyi Jerikó zarándoklat szegedi zárómisén már találkoztunk. Juhos Imre atya szentbeszédére az egyik legrégebbi templomunk már zsúfolásig megtelt zarándokokkal, én pedig mise végén azonnal hazaindultam, hiszen hazafelé is 75 km várt rám, 30 fok feletti hőségben.

Mária 1 úton, Csepreg: Augusztus 24-én, szombaton Kövesdről gyalog indultunk az erdőn át Zsirára, ahonnan a helyiekkel közösen folytattuk utunkat Csepregig. Útközben Répcevisen Eszter zarándoktársunk behívott a lakodalmas házba, mivel aznap volt a lányuk esküvője. Finom volt a sütemény, de az ital is jólesett a nagy hőségben. A vőlegény anyukája az orvosnő Bori idén velünk zarándokolt Máriazellbe.

Csepregen, a városszéli parkosított templomkertben a szabadban tartott szentmisén egy Kőszegről jött fiatal pap volt a fő celebráns a helyi Finta atya mellett. Mise után azonnal busszal Bükre mentünk, ahol a vasútállomáson már dörgés, villámlás riogatott bennünk. Bükrről a vonat szinte 20 perc alatt Kövesdre ért, ahonnan ritkán látható esőzuhatagban értünk haza. A zarándoknak ezt is el kell viselni!

Jerikó zarándoklat: Augusztus 29-én indultunk a soproni Szent Imre templomból Kóp háza-Nagycenk érintésével rekkenő hőségben. Ez alkalommal egy soproni apa is jött velünk 3 tíz év körüli gyermekével. A Cifra hidaktól autókkal mentünk a Fehér Csárdába. A gyors, pontos kiszolgálás után az esti szentmisére Lózsra autóztunk át.

A kövesdi önkormányzat dicséret oklevelét fülig erő mosollyal vették át a gyerekek, köszönet ezért a szép gesztusért. Másnap az erdőn át Und felé vitt az utunk, majd Zsirától a 82 éves Margit néni vezetésével tűző napsütésben értünk Répcevisre.

Itt a bőkezű vendéglátás és szentmise után véget ért a küldetésünk, köszönet minden résztvevőnek és közreműködőnek.

Szeptember 29-én a korábbi évekhez hasonlóan a szegedi zárómisén is részt vettünk. Ezzel be is fejeződött a Jerikó zarándoklat 6. utolsó előtti éve.

Donnerskirchen-Eisenstadt: Szt. Martin napi gyalogos zarándoklatra hívtak bennünk az osztrák zarándok ismerősök a Donnerskirchen - Eisenstadt szakaszon. A 8 órás indulás esőt is hozott, ezen túltettük magunkat, a borszenteléssel egybekötött szentmisére időben megérkeztünk! A mise után finom ebéd feledtette a fáradalmakat, búcsúzáskor pedig minden zarándok emléklapot és egy üveg bort kapott! Igazán szívélyes, és bőkezű vendéglátásba részesültünk!

Hogyha egy templom, egy ház vagy bármi más
 homályba merült emlékeket idézne fel benned,
 szelíd Karácsonyt, imákat, békességet,
 és rájössz, hogy valamit hiszel még,
 csak már nem tudod, mit,
 és nem tudod, hogyan,
 mi akadálya lenne, ha világosságot kérnél,
 mint gyermek kér villanyt sötét szobában,
 vagy csak egyszerűen, összekulcsolt kézzel,
 hangtalan szavakkal felnéznél az égre:
 Isten, segíts, hogy megtaláljalak!

Kedves Olvasó!

Szent- Gály Kata sorait hozom így karácsony előtt. Sokak számára megváltozott karácsony üzenete, mai szóval élve ellaposodott. A fogyasztói társadalom már november első napjaiban karácsonyt gyárt az üzletekben, a reklámokban. Sokak emlékében, ha csak homályosan is, de ott van a régi várakozás, a régi advent. Nem a csillogás a pompa, ajándékok tömkelege, külsőségek. A lelkiek. Mi történt velünk, hogy eltávolodtunk Istentől, embertől? A mai fényűző, csillogó világban, sötétben élünk! Lelki sötétségben! Hol vannak emberi jó tulajdonságaink, az emberi jóság, az önzetlen szeretet? A karácsonyra való készüllet, az advent idő számunkra, hogy az ünnephez közeledve, mind nagyobb fény, világosság legyen bennünk. Advent napjaiban mi is nézzünk az ég felé és kérjük az Üdvözítőt, hogy megtaláljuk! Megtaláljuk Őt embertársainkban, a betegekben, a magányosokban, családtagjainkban. Szenteste pedig amikor, összegyűlünk, hogy megünnepeljük az Ő születését, kulcsoljuk imára a kezünk és kérjük, hogy megtaláljuk Őt szívünkben is! Csendes szent éjszaka. Számunkra azonban csak akkor az, ha ennek az éjnek szent csendjét lényünk bensejébe engedjük.

Szívből kívánom, hogy megértsük és megéljük karácsony igazi üzenetét a Megváltó születését!
 Minden kedves olvasónak áldott, békés, szeretetben gazdag ünnepeket kívánok!

Szarka Gábor plébános

Liturgikus rend:

Advent hétköznapjain: hétfő, kedd, szerda, péntek reggel 06.00 óra hajnali szentmise. Előtte 05.30 órától gyóntatás

December 1. szombat 17.00 óra I. gyertyagyújtás

December 8. szombat 17.00 óra II. gyertyagyújtás - Iskolások

December 15. szombat 17.00 óra III. gyertyagyújtás - Családok

December 22. szombat 17.00 óra IV. gyertyagyújtás – Rózsafüzér társulat

December 24. kedd 16.00 óra Pásztorjáték

December 24. kedd 24.00 óra éjféle szentmise, előtte 23.30 órától a templom kórusa karácsonyi éneket énekel.

December 25. szerda Karácsony 10.30 óra ünnepi szentmise

December 26. csütörtök 10.30 óra ünnepi szentmise

December 29. Szentcsalád vasárnapja 10.30 óra szentmise

December 31. kedd Szilveszter 18.00 óra Év végi hálaadás

Január 1. szerda Újév 10.30 óra szentmise

Január 1. szerda Újév 14.00 óra Szentségimádás

Január 6. hétfő Vízkereszt 17.00 óra szentmise

Adventi jócselekedet

Advent idején: november 30 - december 20 között adományt gyűjtünk a Nagylózsi Idősek Otthona lakói részére.

Amit várunk: üdítő, nápolyi, keksz, édesség, kompot, tisztálkodó szer.

Az adományokat a templomban a szószék alatt lehet elhelyezni.

Tegyük szebbé karácsonyukat!

SOPRONKÖVESDTŐL KONSTANCÁIG avagy másfél évem a szkander sportban

Reinhofer Balázs vagyok, 40 éves sopronkövesdi lakos, lakott területi fakitermelő vállalkozó és Magyar válogatott szkander versenyző. Szeretném megosztani az olvasókkal az elmúlt másfél évem történetét, amit ebben a sportban töltöttem el.

Egy kis segítség a sport megértéséhez:

A szkander, avagy a karbirkózás, a birkózás egyik fajtája. Az győz, aki a másik kezét, kézfejét egy meghatározott magasság alá, az erre kialakított és szabályokban meghatározott asztal lapjára nyomja. A versenyzők állva asztalra helyezett könyökkel indulnak, a versenybírók felügyeletével, akik biztosítják a kiegyenlített feltételeket. Eközben a másik kezükkel az asztalba épített fogantyúba kell kapaszkodniuk. A csukló a rajtnál egyenes marad, úgy, hogy kilátszik a hüvelykujj bütyke, a vállak vízszintesen helyezkednek el az indításnál. Súlycsoportok és nemek szerint szerveznek versenyeket belőle, nemzetközileg egységes szabályok szerint.

Nos, én ebbe a sportágba csöppentem bele, éppen másfél évvel ezelőtt Sopronkövesden. Akkor a Polgárőr Majális keretein belül egy amatőr verseny került lebonyolításra a DÓRÓ TEAM (szkander egyesület) segítségével, ahol is második helyezést sikerült elérnem. Úgy, hogy a szkandert azelőtt csakis "kocsmái" szinten ismertem. Akkor meginvitált a csapatukba Dóró Zsolt, aki a szövetségi kapitánya is a sportágnak, és azóta az edzőm, mesterem. Érdekes volt akkor 39 évesen elkezdni sportolni, ráadásul pont egy olyan erősportba beleszöppenni ahol az első hónapokban keserves időszakot kellett megélnem. Ugyanis az első hónapokban minden edzés után olyan fájdalmas volt, ami a legtöbb újoncot visszatántorít a további edzésektől. Ugyanis eleinte a megfelelő izmoknak, inaknak, ízületeknek nem tetszett ez a fajta megterhelés, óriási fájdalmakkal járt, amíg ezek megerősödtek. Aki ezt át tudja vészelni az nagy valószínűséggel, folytatja már tovább a sportot. Aki nem, az általában feladja. Amúgy speciális technikai és erőnléti edzést igényel a dolog, célzottan azok a területek vannak edzve, amire tényleg szükség van.

Aztán szépen lassan, ahogy fejlődtem, erősödtem, tanultam bele a szkander világába, elkezdtek jönni az eredmények is a hazai és a nemzetközi versenyeken.

Masters kategóriában (azaz 40 év felett)

- Országos bajnoki eredményeim: 2 bronz, 1 ezüst
- Nemzeti döntő eredményeim: 1 bronz, 1 ezüst, 1 arany
- Európa Kupa eredményeim: 3 bronz, 2 ezüst, 2 arany
- Világkupa eredményeim: 1 bronz, 2 ezüst, 1 arany

Ezekért megjártam Ausztriát, Csehországot, Olaszországot, Szlovákiát, Svájcot, és hazánk több települését is.

Magyar válogatottba kerülésem annak köszönhető volt, hogy még ha nem is voltak kimagasló eredményeim, a szövetség látta rajtam az akaratot és azt, hogy fejlődök. Nem én voltam, vagyok a legjobb, sőt. De igyekszem mindig odatenni magam. Lehetőségem volt válogatottként kijutni az Európa bajnokságra, Görögországba is, csak hogy érezzem azt a légkört és összemérhessem magam az ott induló magas színvonalú versenyzőkkel. Mondanom sem kell, egyetlen meccset sem nyertem meg. Nem csüggedtem, tudtam, hogy fejlődnöm kell. Aztán eljött az a pillanat, ami ebben a sportágban számomra a csúcs lehet, legutóbb kimehettem a Romániában, Konstancában megrendezésre került Világbajnokságra. Ott a célom az volt, hogy ne utolsó legyek és sikerüljön nyertes meccset vívnom. Sikerült is két győzelem, valamint az elvesztett meccsetek sem adtam könnyen. Így ott bal kézzel a 15. lettem míg jobb kézzel a 12. a 20 indulóból. Elégedett is voltam, mert amiért mentem azt elértem, de piszkált a dolog, hogy lehetett volna még előrébb jutnom. Ez ad erőt a folytatáshoz, hogy odaértem a világ legjobbjaihoz! Még ha nem is vagyok azon a szinten mint ők, de odamentem, bekopogtattam és beléptem a küszöbön.

Most ennek a tükrében készülök tovább a jövő évi Európa-bajnokságra, ami idehaza, Balatonfüreden kerül majd megrendezésre, valamint minden előttem álló versenyt próbállok kihasználni a felkészülésemhez.

Szeretném megköszönni az idáig tartó utamat a családomnak, hogy támogatnak ebben. Valamint Dóró Zsoltnak, a DÓRÓ TEAM-nek, és a szövetségnek, hogy mellettem állnak. Sopronkövesdnek és a Polgárőr Egyesületnek, hogy immár másodszor is helyt adott a szkander versenyeknek. Mindenkinek aki segített bármiben, pl. edzett velem, helyet biztosított az edzéshez, utazásban segített, stb!

Hajrá DÓRÓ TEAM,
Hajrá Magyar szkanderesok!

Tisztelt sopronkövesdi Polgártársak!

Segélyező közösségünk ismét jelentheti, hogy befejezett egy projektet.

Virágnak lett egy akadálymentes fürdőszobája.

Mindenek előtt köszönetet szeretnék mondani Grégerné Évának, akinek „teljesen különleges antennái” vannak a problémás esetekre. Az általa végzett munka – összehangolás és az ezzel kapcsolatos telefonálások és utazások nélkül nem sikerülhetett volna segítő szándékunk megvalósítása.

Még ha az adományozók – a Sopronkövesdi Labdarúgó Club, Grubits Róbert igazgató (fürdőszoba ablak), Horváth Zoltán, egy volt ausztriai szövetségi miniszter asszony, egy tirolai vállalkozó, az én hivataltbeli kollégáim a bécsi Pénzügyi Hivatalból, valamint Angéla és szerénységem pénztárcája – képezték az elképzelés pénzügyi alapját, közösségünk szorgos kézművesei nélkül nem sikerülhetett volna a megvalósítás.

- Ákos, Éva férje végezte a sok hálózati bekötést,
- Hídvégi Zoltán végezte a kőműves munkát és az ablak elhelyezésében segített,
- Vastrai Balázs végezte a csempék lerakását,
- Maráz Norbert végezte a glettelést és a kifestést,
- Csígyó Gábor segített a villanszerelés befejezésénél,
- Schlögl Tibor, Schlögl Ferenc és Bindics János is segédkezett időszakosan,
- A Raaberbahn elküldte díjmentesen egyik villanszerelőjét,
- A kópházi fürdőszoba berendezések boltja – Grubits Szabolcs – beszerzésünket százalékos kedvezményben részesítette,
- Nem utolsó sorban Horváth Sándortól olcsóbban kaptuk a cementet és a homokot,
- Valamint a lövői gazdabolttól is érkezett támogatás.

Szó, ami szó – mind olyan emberek, akik a „második parancsolat”-ot komolyan veszik. Együtt erősek vagyunk, mint az a kis gall falu, amelyiket s rómaiak nem tudtak bevenni. A mi varázssitalunk – az egymásba vetett hitünk.

Mivel egy kicsit „bolond” vagyok, és soha sem elégszem meg az elért eredményekkel, felvettem Kölnben az idei avatás alatt a „Nobele Orden van de Papegay” rend nyugati országokból érkezett tagjaival a kapcsolatot – igyekezvén megnyerni az ő szívüket is a beteg és hátrányos helyzetű magyarországi gyerekek támogatásához.

Azóta már kaptam kedvező visszajelzéseket egynémely „balatoni nyaralótól”. Ezért kérem Önöket, szíveskedjenek velem közölni, hol található Nyugat – Magyarországon, olyan intézmények, ahol hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkoznak!

Végezetül szeretném elmondani, hogy Angéla és én büszkék vagyunk arra, hogy egy ilyen közösségben élhetünk és lakhatunk.

Az Önök Michael-je

Liebe BürgerInnen und Bürger von Sopronkövesd!

Unsere Hilfsgemeinschaft darf wieder vermelden, ein Projekt abgeschlossen zu haben. Virág hat nun ihr behindertengerechtes Badezimmer. Dies war nur möglich, weil es in dieser Ortschaft viele große und offene Herzen gibt. Allen voran Gregerné Evá, die „eine ganz besondere Antenne“ für Problemfälle hat. Ohne ihre Koordination der Arbeiten mit vielen Telefonaten und Fahrten, wären unsere Hilfsleistungen nicht möglich gewesen.

Wenn auch die Spender – der Fussballverein von Sopronkövesd, DI Robert Grubits (Badezimmerfenster), Zoltan Horváth, eine ehemalige österreichische Bundesministerin, ein Tiroler Unternehmer, meine Wiener Finanzbeamtenkollegen und auch Angelas und meine Geldbörse, die Finanzierungsgrundlage bildeten, wäre ohne die tüchtigen Handwerker aus unserer Gemeinde nichts daraus geworden:

- Ákos, Evas Ehemann sorgte für die vielen Installationsarbeiten, Hidegségi Zoli mauerte und half beim Fenstereinbau, Vastrai Balazs legte die Fliesen, Maraz Norbert spachtelte und malte aus, Csígyó Gábor half bei den letzten Elektroarbeiten, Zusätzlich halfen zwischendurch Schlögl Tibor, Schlögl Ferenc und Bindics János, Die Raaberbahn schickte gratis einen ihrer Elektriker, Der Badezimmersausstatter aus Kopháza, Grubits Szabolcs vergünstigte unseren Einkauf mit Prozenten, zusätzlich bekamen wir von Sándor Horvath den Zement und den Sand billiger geliefert.

Alles in allem Menschen, die das „zweite Gebot“ ernst nehmen.

Gemeinsam sind wir stark, so wie das kleine gallische Dorf, das die Römer nicht bezwingen konnten. Unser Zaubertrank ist der Glaube an ein Miteinander.

Und weil ich ein wenig „verrückt“ bin und mich nie ganz mit Erreichtem zufriedengebe, habe ich bei der letzten Investitur unseres Ordens „Nobele Orde van de Papegay“ in Köln, Kontakt aufgenommen mit Ordensbrüdern aus einigen westlichen Staaten Europas. Ich versuche auch ihre Herzen für die Unterstützung kranker und behinderter Kinder in Ungarn zu bekommen.

Ich habe schon positive Rückmeldungen einiger „Balatonurlauber“.

Dazu ersuche ich euch mir mitzuteilen, wo es in Westungarn Einrichtungen für behinderte Kinder gibt, die dringend finanzieller Hilfe bedürfen, so ihr solche kennt.

Zum Schluss möchte ich sagen: Angela und ich sind stolz in einer solchen Gemeinde wohnen zu dürfen.

Nyugdíjasok őszi kirándulása

A szüreti és az őszi betakarítási munkák befejeztével október 15-én egy újabb felfedező útra indult csapatunk. Úticélunk két szomszédos ország fővárosa, Pozsony és Bécs.

Ausztrián keresztül először Pozsonyba utaztunk. Útközben a magyar idegenvezető felelevenítette történelmi ismereteinket a táj magyar vonatkozásaival és fájó veszteségeivel is szembesített bennünket.

Pozsonyban sajnos ködös idő fogadott bennünket, de a helyi magyar idegenvezető segítségével a csodás belváros legszebb nevezetességeit megnézhattuk. Például a gyönyörűen felújított Pozsonyi vár tornyában őrizték valaha a koronázási ékszereket.

A Szent Márton Székesegyház 1563 és 1830 között a magyar királyok koronázási temploma volt. Tornyát a szent korona aranyozott mása díszíti. Ebben a templomban találták meg a legrégebbi írásos emlékünket a Halotti beszédet. "Látjátok feleim szümtükkel mik vagymuk, isa por és hamu vagymuk...."

Az Országgyűlés épületében 1802-1848-ig a magyar országgyűlés ülésezett. A Szlovák Nemzeti Színház 1886-ban elkészült épületét Katona József és Liszt Ferenc szobrai díszítik.

Pozsony Óvárosának központi részén elhelyezkedő Fő tér a város társasági életének központja. Több forgalmas sétálóutca is itt fut össze. Hangulatos sétaterek övezik, jó időben teraszos vendéglátóhelyek sorjázna az épületek aljában. Itt található az Óvárosháza, a Roland kút, az Apponyi palota, a Ferenciek tere Magyarország legrégebbi Mária oszlopával, a Ferences templom és a Mirbach palota. Az Óváros egyetlen fennmaradó városkapuja Mihály torony, XIV. századi építmény, jelenlegi tornyát Mária Terézia idejében kapta. Nekem Pozsony nagyon tetszett, egységes házaival szépen felújított épületeivel, parkjaival, tiszta, rendes utcáival kulturált európai színvonalat képvisel. Következő állomásunk a 60 km-re fekvő Bécs, ahol sétánkat a Szent István székesegyházban kezdtük meg. Ez Bécs legfontosabb jelképe, Ausztria legjelentősebb gótikus intézménye. Testközelből csodálhattuk a konflisokat, melyek Bécs különös hangulatú szállítóeszközei. Buszra is szálltunk és így jártuk körbe a város legfőbb pontjait. Majd a Schönbrunni kastélyt tekintettük meg. A kastély a Habsburgok nyári rezidenciája volt. A tárlatvezetésen résztvevők magnós idegenvezetéssel megismerhették az egykori uralkodók és környezetük lehetőségeit, szokásait, életmódjukat. Nagy volt a tömeg, de mindenhol rend és tisztaság, a hely szelleméhez méltó viselkedés volt a jellemző.

Hazaúton Sopronban még kicsit időztünk: a volt Déli pályaudvar épületében előre megrendelt vacsora várt bennünket. A borús idő ellenére is jól éreztük magunkat, tervezgetjük már a következő kirándulást.

Biczó Szabolcsné, Csöpi

Lélekmelengető falu a határszélen

Szeretem a kis településeket. Magam is falusi lány vagyok, s minden percnél tudok örülni, amit a rohanó, zajos városban kívül, nyugodt, csendes és barátságos környezetben tölthetek. Megtisztelve érzem magam, hogy amatőr művészként, a babáimmal és az üvegfestményeimmel meghívást kaptam a sopronkövesdi Kulturális Örökség Napjai címet viselő kétnapos rendezvényre.

Áprilisban jártam először a faluban, Fülöp Zoltán polgármester úrral és feleségével, Gyöngyivel jártuk körbe a település összes nevezetességét, ismert helyeit. Akkor megtetszett a falu.

A KÖN első napján, szombaton reggel korán keltem, látni szerettem volna a reggeli felvonulást, a KÖN nyitó ünnepségét, a vidám forgatagot. Kicsit hűvös volt a reggel, amikor kiléptem a szálláshelyem, az Alkotóház kapuján. Az utcán már emberek

jártak, volt, aki a felvonulást várta, volt, aki dolga után nézett. Ami nagyon fontosá tette számomra ezt a reggelt az az volt, hogy mosolygós, kedves emberek köszöntek rám, ahogyan haladtam az úton. Köszöntek, nekem, a vadidegennek. Ettől mindjárt otthonosabban éreztem magam, s talán már nem is voltam olyan idegen. A nap folyamán, egyik helyszínről a másikra járva, ugyanezt a kedvességet, közvetlenséget tapasztaltam. Nagyon jó érzés volt. Mint ahogyan az is, hogy a falu tiszta, rendezett és kedves képet mutatott. Néhány helyen őszi életképek színesítették az utcát, máshol az ablakokból kandikáltak ki apró őszi figurák.

Jártam az Agghegyen, megnéztem a kápolnát, sétáltam a vendégház körül, megnéztem a Lajos majort, a kis tavat, és persze a Franciska majorban rendezett "parasztolimpiát" is, illetve a helyi alkotóművészek és a fafaragók munkáit is csodálattal szemléltem.

Számomra példaértékű az a munka, az a közösségi összefogás, az a tenni akarás és támogatás, ami ezen a településen fellelhető. Azt láttam, hogy egy közös cél minden embert megmozgat a faluban. Elismerés jár érte a szervezőknek és a segítőknek. Akinek pedig nem volt vállalt feladata, az közönségként vett részt a rendezvényeken.

Ez a két nap számomra a szellemi és kulturális feltöltődést jelentette, ami persze jelentős fizikai fáradtsággal párosult, de megérte. Megérte elmenni, megismerni egy jószívű, (zöldszívű) barátságos közösséget, egy szívet-lelket melengető közeget. Hálásan köszönöm, hogy ha csak egy rövid időre is, de részese lehettem az életüknek.

Mindnyájuknak sok sikert és jó egészséget kívánok további munkájukhoz!

Kalmár Erika

„Maradandó élmény volt részt vennem a legutóbbi Kulturális Örökség Napjain, Sopronkövesden.

Valójában azért mentem harmadmagammal Kövesdre, mivel könyvet írtam „Becsülettel a Hazáért” címmel, s ennek a könyvnek a bemutatása is az egyik program volt. Okot a könyvbemutatóra az adott, hogy az írás utolsó fejezete az ágfalvi születésű Schmidt Mátyás és fia sopronkövesdi, 1919. június 7-i vértanúhaláláról szól.

A könyv megírása előtt többször is jártam a gyönyörűen rendben tartott faluban, próbáltam adatokat gyűjteni, fényképfelvételeket készíteni. Példaértékűnek tartom, ahogy Sopronkövesd ápolja hagyományait, megemlékezik múltjáról, hőseiről. Feleségemmel és édesanyámmal nehezen követtük az eseményeket szeptember 22-én, hiszen olyan sok nagyszerű programban volt részünk. Nem beszélve a csillagos ötösre minősíthető ebédéről a Fehér Csárda étteremben.

Köszönet illeti a falu vezetését, élükön Fülöp Zoltán Polgármester Úrral, hogy megszervezték ezt az emlékeztető hétvégét. Bizonyára további hasonló fogja még követni. Kitartást, sok erőt hozzá és főként jó egészséget a szervezőknek, egytől-egyig! Óriási munka állhat mindezek mögött.”

Köszönettel:

Vörös Ákos, mestertanár
Soproni Egyetem Idegen Nyelvi Központ

Ahol a kövesdi „maszek” kenyér készült

Áthaladva a patak hídon Lövő felé, amikor már a „városban” vagyunk, jobbról a második ház helyén volt az egykori sütöde. Krespán Ferenc 1913. 11.07-én született Lövön, a helyi Ludovázt pékségben tanulta ki a pékszakma csínját-bínját. Mint péksegéd, 1940-ben megvette Sopronkövesden a Kisberk püspök családi házat. Kisberk Imre vasutas Peresztegről költözött Kövesdre, szintén Imre nevű fia Perkátán volt plébános, később Székesfehérváron lett püspök. Jó ezt tudni, hogy Sopronkövesd egy püspököt is adott az egyháznak, az országnak! Krespán Ferenc némi átalakítással a házban egy kenyérsütődét alakított ki, és 1941-ben nyitotta meg. Rá két évre elvette a kövesdi Horváth Erzsébetet, aki a munkában is társa volt, két lányuk született, akik felcseperedve szintén a kenyérsütésben segítettek. Személyes emlékeim az 1960-as évek közepétől datálhatók,

amikor mi gyerekek mentünk a kenyérért le a „városba” gyalog vagy biciklivel, fonott cekkerekkel. Az ajtón belépve egyszerre az eladótérbe nyitottunk, ahol a Bözsi néni vagy a lánya egy nagy füzetbe írta be a kért mennyiséget. Jobbról és balról volt a lakótér, egyenest hátramenne pedig a kemencénél kötöttünk ki. Itt a Feri bácsi meztelen izzadó felsőtesttel, egy hosszú lapáttal húzta ki a kenyereket. Az ott terjengő kenyérillattól bizony nehezen szakadtunk el! Nem volt tanácsos üres hassal a kenyérért menni, mert mire hazaértünk már „egérrágtá” állapotba került! A kenyérfőzés a kovással kezdődött (liszt, élesztő, víz, só) és a kelesztés után jöhetett a dagasztás, majd két nagy kosárba került a dagasztott anyag és itt további kelesztés várt rá. Ezután a két nagy kosár tartalmát kiborították egy jó masszív vastag fatáblára, ahol kétkilós adagokra ki lett porciózva gömbölyű formára. Innét zsomporokba került és cca fél óra kelesztés után lett a kemence közelébe helyezve. Amikor a kemencében leégett a tűz, a Feri bácsi még az izzó paraszt is kihúzta és egy pamaccsal a dagasztás tetejét megmosdatta, majd a hosszú nyelű lapátra téve toltá be a forró kemencébe. Egy időben zsemle és kifli is gyártottak, de a nagyobb kenyérigény miatt ezzel felhagytak. A helyi határőrségnek a Szombathelyről beszerzett barna lisztből készítették a nagyobb tápértéke miatt. Amikor a határőrknél ünnep volt, akkor pedig még lekváros buktát is sütöttek. A helyi lakosok is sokszor hozták zsomporban az otthon dagasztott kenyeret kisütésre, ez volt a házi kenyér. Alkalmasszerűen ugyan, de előfordult, hogy az otthon gyártott kalinkót (fonott kalács) is a Feri bácsinál sütették ki. Később már a két unoka, Tibi és Erzsé is mindig ott lábatlankodtak az eladótérben, mi pedig irigyeltük őket a mindennapi finom kenyérillatért! Abban az időben igazi telek voltak, hatalmas hófúvásokkal, ilyenkor a kenyérbeszerzés felért egy hőstettel, de legalább volt hova menni! Feri bácsiék nagyon jószívuék voltak, megengedték, hogy a kemence mellett hosszabb ideig melegedjünk, az elázott zoknikat is itt szárogattuk meg, ha pedig a téli patakon valaki beszakadt, akkor bemehetett a kemencéhez katasztrófaelhárítani! A finom kenyérért a falubelieken kívül jöttek Pereszteg, Nagylózs, Sopronhorpács lakosai is, de az átutazó sörgyári, erdészeti dolgozók is rajzoltak az illatos kövesdi kenyérre. A vasfüggöny idejében pedig igazán ritkaság volt egy osztrák kuncsaft feltűnése. A KIOSZ 1968. október 2-án Jó minőségért oklevéllel tüntette ki a Feri bácsit, annak ellenére, hogy az akkori rendszer nem igazán szívelte a „maszekokat”! Ez leginkább az 1950-es években volt jellemző, amikor Feri bácsiék feje felett Dámoklész kardjaként hónapokig lebegett a Metlesics hentesék sorsa! (Kitelepítés az Alföldre). Túl a sok viszontagságon, a 60-as 70-es évek árvizeit is szárazon megúszva, eljött a jól megérdemelt nyugdíjba vonulás ideje 1973 év végével, és ez a kövesdi kenyérsütés végét is jelentette. Ami az árvíznek korábban nem sikerült, az 1983-ban sajnos bekövetkezett, az alacsony partszakasznál a házban akkora károk keletkeztek, hogy újat kellett építeni!

Feri bácsi 1993-ban hunyt el, jelenleg a lánya Visegrádi Dezsóné Erzsé lakik a házban, másik lánya Tatabányán él, a fiú unoka Visegrádi Tibi itt lakik a Rákóczi utcában, a másik unoka Erzsé a férjével és a négy gyerekkel Sopronban élnek. A mindennapi kövesdi maszek kenyér mára már csak az idősebb korosztály emlékeiben él, ez az írás is ezt az emléket igyekszik megőrizni.

Mihócza László

VANÍLIÁS KIFLI

Hozzávalók:

150 g vaj
75 g cukor
200 g liszt
csipetnyi só
80 g darált mandula
2 csomag vaníliás cukor
50 g porcukor

A feldarabolt vaját a cukorral, a liszttel, a sóval és mandulával gyorsan dolgozzuk össze nyújtható tésztává. Műanyag fóliában csomagolva tegyük éjszakára hűtőszekrénybe. A sütőt melegítsük elő 190 °C fokra és a tepsit béleljük ki sütőpapírral. A tésztát kisebb adagokban formázzuk vékony rudakká, és vágjuk 6 cm-es darabokra. A tésztaadagokból formázzunk kifliket, tegyük tepsibe és süssük kb. 12 percig. Keverjük össze a vaníliás cukrot és a porcukrot. A kifliket még forrón forgassuk bele.

KÁVÉS KEKSZTEKERCS

Hozzávalók:

500 g darált háztartási keksz
50 g porcukor
50 g durván vágott dióbél
2 ek. kakaópor
rumaroma ízlés szerint
200 ml feketekávé

Krémhez:

250 g vaj
200 g porcukor

A darált kekszet keverjük össze a porcukorral, a durvára aprított dióbéllal, a kakaóporral. Adjunk hozzá ízlés szerint rumaromát, majd dolgozzuk össze annyi feketekávéval, hogy gyúrható állagú masszát kapjunk. Formázzunk a tésztából két egyforma nagyságú rudat és nyújtsuk mindkettőt kb. 5-6 mm vastag téglalappá.

A krémhez a puha vaját keverjük habosra a porcukorral, osszuk ketté és kenjük meg vele a kinyújtott tésztát. Egy konyharuha segítségével mindkét téglalapot szorosan tekerjük fel és folpackba csomagolva tegyük be a hűtőbe néhány órára, hogy a vajkrém megdermedjen. A tekercest vékony szeletekre vágjuk és tálaljuk.

Kellemes Ünnepeket kívánok!

Csomó Csilla

Az erdőből az Országházba

— Csak semmi csüggedés! — nyugtatgatja a felborzolódtok kedélyeket Varga Sándor gépkocsi-vezető. Elkel a buzdítás, a kocsi kikifarolnak a fagyott rögökön, keresztbe áll a tizkerék-meghajítású teherautó, önállósítva magát, jobbra-balra fencol mögötte a kalodás utánfutó; egyedül a sokat próbált GAZ birkózik meg könnyen az úttalan úttal. Szó, ami szó, ez nem autópálya. Mélyen bent járunk a sopronkövesdi területen, amerre — a mesék stílusaiban — még a mágdár se jár. Eleven cáfolatként hatalmas sas röpren a magasba. Jökor, mert a nyomába küldött élc — „ennek csupán egy feje van” — kicsalja a nevetést az emberekből, műlőban a feszült hangulat. Komoly munka vár rájuk: megynk a parlamenti óriás fenyőért.

Együtt a stáb

Húszperces csúszkálás után elmarad a tölgyes, mind több a túlevélű fa; megérkezünk. A tisztáson máglya lobog, az erdő munkásain nem fog ki a hideg. A fakitermelők — a Soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Goszton Ferenc vezette szocialista brigádjának a tagjai — hajnal óta kint vannak: már: előkészítették azt a harminc, egyenként három méteres rúdfát, amikre ráfektetve beviszik majd a hatalmas fenyőt az Országház kupolacsarnokába. Együtt van a „stáb”: a fakitermelők, a Győr-Sopron megyei Állami Építőipari Vállalat daruskocsijával három ember, a 22. számú Volán Arany János szocialista brigádja, és természetesen itt van az erdészet vezérkara. Ismerik egymást valamennyien, évek óta ebben a felállásban jönnek össze parlamenti fenyő-ügyben. Nem kezdők tehát, mindenki tudja a dolgát.

A kismemelt fához nehéz hozzájutni, harmincelésnyire magaslik az úttól. Gyors megbeszélés: Kovács Ferenc erdészetvezető és a szomszédos fenyőt is, mert útban van. Felberreg a motoros fűrész, a szakember előbb „hajkot” — éket — vág a fába, mondják, erre szükség van, nehogy a zuhanó fa balesetet okozzon. Aztán következnek a vastag törzs átvágása, meginog a famatuzsálem, minden szem rajta, de semmi baj, pontosan arra dől, amerre várták. Már senki sem fázik, a kidöntött fát percek alatt legalgalyazzák, feldarabolják, a fogatos befogja a lovakat a rönkök elé, s azok hangos nógatásra nekilodulnak a súlyos rönkökkel. Tiszta a terep, de a neheze csak ezután jön.

Harap a fűrész

— Szedd alá a kormányt! Így sose jutsz be — hangzik a jó tanács. Csakhogya a 17 tonnas motorum, a Tatra daruskoci nem akar engedelmeskedni Kovács Kálmán gépkocsivezetőnek, mézizad, mire odavezeti járművét a szépségszennyező fenyőfa mellé, amelyet Szabó Gyuláné erdőmérnök és Harasztó István, az Úttörőszövetség budapesti tanácsának munkatársa közösen választottak ki. Fordul a daru gémeje, lassan, nehogy kárt tegyen az ágakban. Most már minden mozdulatra vigyázni kell, ez nem lehet afféle rutinmunka. Molnár Ákos műszaki vezető nekivetkőzik, s a daru hideg vasán felkapaszkodódik, hogy hozzákösse a fát az emelőhöz.

— Na végre, fent van az első karácsonyfadísz — mulatnak az alant állók. S miközben magyarázzák, hova álljon, hova kösse a bogot, még megtoldják a tréfát: „Megfordult a világ, most nem az irányít, aki fent van, hanem az, aki lent.”

Jókedvben nincs hiány. Kőtelek hurkolnak a törzs lábához is, irányítani kell majd a fát, merre feküdjön. Balogh János most a fészereplő, fejező sisakot vesz fel, majd pedig, akár egy csónakmotort, berántja, beindítja a mutatós Styhl fűrész. Minden figyelme a munkáé, nekigörnyed, a kezében tartott motoros fűrész fogai beharapnak a fá-

Az óriás fenyő a Parlament kupolatermében.

ba, egyre mélyebben vág a masina, pengéje mellett spriccel a fűrészpor.

A munka neheze után kozmetikázás

A luc még áll, tartja a daru, fordul a teherrel. Baj van: reped a törzs.

Nagy a lötös-futás. „Allgatók le! Ki kell kötni köntösöt!” — a vezérkari parancs után megcsinálják, derül ki, hogy így is nehezen boldogulnak, mert a hurkot szétfeszíti a dőlés közben tovább repedő törzs. Markos kezek segítenek a darunak, hangos „húzd meg!” vezényszavak kíséretében centiméterről centiméterre vonják a már ferdén álló fenyő csúcsát a helyes irányba. Az elvágott fatörzs lecsavarodik a földben maradt lábról. Csak most ne legyen baj. Egy minutára mindenki megdermed, a gödörbe neki a vastalpakkal rögzített daruskocsinak. Az emelkedik, minden arc krétafehér. Szerencsére Gondár István darus nem vesztíti el a lélekjelenlétét, egy köhüntényi idő alatt működésbe hozza a csőröt, megemeli a fát tetejét. A vastag törzs ütése erejét veszti, mielőtt grimbszot csinálhatott volna, a kocsi pedig visszautat korábbi helyére.

Földön fekszik a fa, évgyűrű szerint kilencvenöt éves. A kellefénél hosszabb, a csúcstól leméri a 13 métert, ott elvágják, ez a rész utazik Pestre. Am előbb kozmetikázni kell, az elszáradt tülevelek nem maradhatnak rajta. A „bicskát elő” felszólítást nem veszi szó szerint senki, az emberek csupasz kézzel tisztogatják a fát, úgy bánnak vele, mint valami hímes tojással. Babramunka, egy óra hosszáig tart. Bonyolult mű-

velet a fa becsomagolása is, előbb acéldróttal fogják össze az ágakat, majd dróthálóba pólyálják, nehogy megsérüljön a hosszú úton. Mellőláról a teherautó az utánfutóval, s röviddel utána már fönt fekszik az erdőgazdaság ajándéka a kalodák között.

Múlt idő után jelen idő

Itt befejeződött a munka — irány a főváros. Előrendelési listák, a sort, két lámpája világít, különleges szállítmány követezik. A megyehatárokon vártják egymást a kék autók, hátul a különleges jelzéssel felszerelt Barkas a Parlamentig kíséri a fát. Már áll a fa az Országház kupolacsarnokában. Százak és százak dolgoztak vele társadalmi munkában, amíg a távoli erdő farőtásából díszes karácsonyfa lett. Száz kiskatoná cipelte be kézben a térről, a XI. kerületi Bikszádi utcai általános iskola pajtásai kötötték a rávaló nyolcvan kilogrammi szaloncukrot. A már említett vállalatokon kívül még más is segített: a Győr-Sopron megyei Vegyipari Vállalat dolgozó Izzó ugyanannyi szines égőt ajánlott fel a fa feldíszítéséhez. A gyerekek kedvencei — a fellépő művészek — egy műsort társadalmi munkában adnak a meghívott úttörőknek. A hagyományos esemény idén is kétezer gyerek számára kínál felejthetetlen élményt. Talán már ott várja őket a fenyőfa mellett Tépapó, hogy ajándékputtonyából mindenkit megnevettesen bábjátékok és más érdekességeket varázsoljon elő. A fenyőfát viszont sok száz ember együttes munkája „varázsolta” oda.

Fejér Gyula

TÉPELŐDÉS A KÖDBEN

Fagy homokfúvás az üvegen
lehelete pára szemüvegemen.
A tél éke hasítja a fák törzsét
könyves ágaikról zúzmara pereg míg
borzongó testemnek újra ágyazna a reggel.
Jobbat idéző nap falakra mászik
térdelő fénye köddel játszik.
Egy árván ejtőernyőző hópihét a
pajkos szél elsodort s a fenyőágra
ünnepi dísként felrakott.
A változó táj képen elmosódott az ég
alatta önzön dagad a jég recsegőn
sötét jóslatokat idéz, rajta
csúszkáljat az ablakon átverődő fény
a botladozó köd is hasra esik
mit körbe vesz, benne bujócskázik.
Már alakom sincs, lisztesen szítál,
hajamat őszi a gondolatok fölött
akár tépelődésben osztozkodó bánat.

2017. december 6.

Bellák Ödön

Legújabb testvértelepülésünk a felvidéki Alsóbodok!

A 2010 ősztől kisebb változásokkal fennálló Képviselő-testület kezdetektől megfogalmazta azt a szándékát, hogy a határon túlról igyekezzünk minél több testvér-települést találni. Megfogalmaztuk magunknak azt is, hogy ez által a határon túli magyarságban segítsük megtartani, bennünk anyaországiakban pedig erősíteni a magyarságtudatot. A vajdasági Tóthfaluvall 2017-ben megkötött szerződést 2019 szeptemberében a felvidéki Alsóbodokkal megkötött szerződés követte. Az aláíráskor mindkét polgármester megfogalmazta, hogy szerencsésen alakult, hogy először megismertük egymást, elindítottuk, élővé tettük, felvirágoztattuk kapcsolatainkat és ezután következett az, amikor kapcsolatainkat hivatalos formába is öntöttük.

Mit kaptunk már eddig is Alsóbodoktól?

- igazi barátokat, akikkel hasonlóan gondolkozunk a világ dolgairól,
- élő kapcsolatot, hiszen már több alkalommal jártak a küldöttségek egymásnál,
- közös, jól sikerül gyermektáborokat, ahol már a három település (Tóthfalu, Alsóbodok, Sopronkövesd) gyermekei is jelen voltak és nagy-nagy barátságok szövődtek,
- példát kaptunk kitartásra, következetességre, megingathatatlanságra, ha anyanyelvünkről, kultúránkról a ránk bízott örökségről van szó,
- megismerhettük Esterházy János gróf szellemi örökségét, melyet Alsóbodok méltó módon ápol.

A testvértelepülések keresése kapcsán kezdetben úgy gondoltuk, hogy sokat adhatunk majd azoknak, akikkel egymásra találunk. Rá kellett jönnünk, hogy mi anyaországiak talán még többet is kapunk e kapcsolatok által, mint ők. Képviselő testületünk célja, hogy évről-évre újabb kövesdiek jussanak el Alsóbodokra a küldöttségünk kíséretében, szövődjenek újabb barátságok. A szerződési ceremónia kapcsán két napot töltöttünk el egy gyönyörű helyen, csodálatos emberek (immár TESTVÉREK) között: Alsóbodokon. Még el sem indult a buszunk hazafelé, de már hiányoztak, már az újabb találkozást terveztük.

Fülöp Zoltán, polgármester

Alkotóház terem bérlés:

fél napra: 7500 Ft

egy napra: 15000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bellák Ödön, Biczó Szabolcsné, Cifraszúr Néptáncsoport, Csomó Csilla, dr. Erdélyi Miklós, Farkas Mihályné, Fücsökné Torma Livia, Fülöp Zoltán, Gróf Judit, Hajasné Guzogi Helga, Kalmár Erika, Kazinczy Péter, Menyhárt Ildikó, Michael Fohler, Mihócza László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Ölbei Kinga, Reinhofer Balázs, Sárközi Andrea, Schweitzer Kornél, Szarka Gábor, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné, Vörös Ákos,

Fotók: Lövői-Szántó Barbara, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

